

Butlletí gratuït

Ajuntament d'Alcanar

Època VII · Any 43 · Núm. 446

viu ALCANAR

Març – Abril 2026
Butlletí informatiu
d'Alcanar,
les Cases d'Alcanar
i Alcanar Platja

Clàssica Terres
de l'Ebre: els Prades,
Librado i carrers plens
d'emocions p. 4

www.alcanar.cat

REPORTATGE

Alcanar brilla com a seu de la
Gala dels Solets Repsol 2026

p. 7

VIDA LOCAL

La Banda Municipal de Música
d'Alcanar guanya el XVIII
Certamen Vila de la Sénia

p. 16

ENTREVISTA

Maria Martí Raga, científica i
directiva: "Normalment, soc
l'única dona a la sala"

p. 18

ESPECIAL SANT JORDI

Alcanar celebra una Diada molt
participativa i plena de literatura
local

p. 24

Segueix el teu Ajuntament a les xarxes socials!

AjuntamentAlcanar

@AlcanarAJ

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament d'Alcanar	977 732 013
Oficina Delegada de les Cases d'Alcanar	877 401 999
Oficina Municipal de Turisme	977 737 639
Polícia Local d'Alcanar	977 732 144
Biblioteca Trinitari Fabregat	977 732 464
Biblioteca de les Cases d'Alcanar	977 737 763
Deixalleria Municipal	977 707 045
CAP d'Alcanar	977 731 932
CAP de les Cases d'Alcanar	977 735 106
Ermita del Remei	977 730 472

HORARI

AJUNTAMENT

Atenció al públic: de dilluns a divendres de 8.30 a 14.30 h
i dijous de 16.30 a 19.00 h.

OFICINA DELEGADA DE LES CASES D'ALCANAR

De dilluns a divendres: de 9.00 a 14.00 h.

BIBLIOTECA TRINITARI FABREGAT · ALCANAR

Matí: dimarts, dimecres, dijous i dissabtes de 10.00 a 13.30 h.
Tarda: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 h.

BIBLIOTECA DE LES CASES D'ALCANAR

Tarda: de dilluns a divendres de 17.00 a 20.00 h.

DEIXALLERIA MUNICIPAL

De dilluns a dijous: de 9.30 a 13.00 h i de 15.00 a 18.00 h.
Divendres i dissabte: de 9.30 a 13.30 h.

CEMENTERI MUNICIPAL

Dilluns, dimecres, divendres i diumenge: de 8.30 a 13.00 h
i de 14.30 a 18.00 h.

FARMÀCIES DE GUÀRDIA

HORARI DE GUÀRDIES

Dissabte: de 9.30 a 13.30 h i de 16.30 a 20.30 h.
Diumenge: d'11.00 a 13.30 h i de 17.30 a 20.30 h.
Fora d'aquest horari, si teniu recepta mèdica, truqueu al telèfon d'urgències que trobareu a l'exterior de cada farmàcia. Les guàrdies comencen el dilluns a les 9.30 h i acaben el següent dilluns a la mateixa hora.

Farmàcia Jordi Delgado Boix

Tel. 977 730 105 – Av. Catalunya, 59

Del 18 al 24 de maig

Del 15 al 21 de juny

Reforç: 2 i 30 de maig, i 27 de juny

Farmàcia Mª Àngeles Martínez Salvador

Tel. 977 732 291 – C/Felip Pedrell, 1

Del 4 al 10 de maig

De l'1 al 7 de juny

Del 29 de juny al 5 de juliol

Reforç: 16 de maig i 13 de juny

Farmàcia Mònica Roca

Tel. 977 737 110 – C/ Trafalgar, 44 – Les Cases d'Alcanar

De l'1 al 3 de maig

De l'11 al 17 de maig

Del 25 al 31 de maig

Del 8 al 14 de juny

Del 22 al 28 de juny

RECOLLIDA D'OBJECTES VOLUMINOSOS

El servei gratuït de recollida de mobles i trastos a domicili es fa els **dimecres**. Només cal que truqueu prèviament al telèfon de l'Ajuntament **977 732 013**, en horari d'oficina.

Edició: Ajuntament d'Alcanar

Direcció: Marc Chavalera Esbri

Coordinació: Mar Sancho Amorós i Albert Sancho Granell

(comunicacions@alcanar.cat)

Redacció: Albert Sancho Granell

Assessorament lingüístic: Joan Fibla Sancho (joanfiblas@gmail.com)

Col·laboradors: Tere Lange Ebri, Jordi Casals Tomàs, Rosa Samper Callarisa,

Quique Queralt Reverter i Joan B. Beltran Reverter.

Maquetació: Brindis Studio

Impressió: Editorial MIC

Depòsit legal: T-548-1977

Editorial

Alcanar floreix amb la primavera

La primavera convida a moure's, a sortir al carrer, a compartir, a ampliar horitzons, a viure i a riure. Tot floreix. Alcanar inclòs. Al llarg dels mesos de març i abril, el municipi ha acollit i ha impulsat un munt d'activitats. Per a tots els públics i, en general, amb una gran participació de la ciutadania, el sol que ho fa créixer tot.

La sortida de la III Clàssica Terres de l'Ebre i els Solets Repsol, dos esdeveniments de primera magnitud, van servir d'impuls inicial. Tots dos van fer sortir el veïnat al carrer i van projectar el nom d'Alcanar. La cursa ciclista, amb l'al·licient local de retre homenatge als germans Prades, Edu i Benja, i a José Alfara Garriga, "Librado", va arribar a milions de cases d'arreu del planeta. La gala gastronòmica, amb activitats prèvies obertes a tothom i vinculades al comerç local, va reforçar el posicionament del municipi en l'àmbit culinari. Totes dues, gràcies a la gran resposta popular, a més a més, van deixar bona boca als organitzadors. "Esperem tornar aviat", diu el director de la Clàssica, Joaquim Cuevas.

En aquest sentit, Alcanar també ha sigut una de les seus de l'International Terres de l'Ebre Tournament (ITE), torneig de futbol base que ha portat a l'Estadi Municipal de la Fanecada jugadores i jugadors dels planters del Barça, l'Everton o el Llevant. En l'àmbit cultural, el municipi s'ha projectat més enllà de les nostres fronteres a través de les notes de la Banda Municipal de Música d'Alcanar, que ha brillat al Certamen Internacional de Bandes de Música Vila de la Sénia.

La primavera canareva i casenca ofereix activitats pràcticament cada dia, amb la programació de "Primavera familiar", la campanya "Primavera al mercat", les II Jornades de la Cultura de l'Aigua, "En ruta pel Rocall" o el naixement de la fira artesana d'Art i Flors, i amb un teixit associatiu i ciutadà molt viu. En són una bona mostra l'efervescència literària d'aquest Sant Jordi, amb deu autors locals que han presentat llibre, la marxa popular pel 8M o la gran acollida de les propostes fetes per la Biblioteca Trinitari Fabregat i el Teatre Auditori José Antonio Valls. Tot ho recullen les pàgines d'aquest butlletí. Un número alegre i viu.

Com aquesta època de l'any.

Vols rebre el butlletí *Viure Alcanar*
al teu domicili? Escriu-nos a
comunicacions@alcanar.cat
i t'expliquem com fer-ho.

4	REPORTATGE	ESPECIAL SANT JORDI	24
10	NOTÍCIES	CULTURA	30
15	VIDA LOCAL	ESPORTS	31
18	L'ENTREVISTA	RECUPEREM RECEPTES	32
20	EDUCACIÓ	FEM POBLE	33
21	BITLLET D'ANADA	HISTÒRIES D'AQUÍ	34
22	ELS GRUPS MUNICIPALS OPINEN	L'ARXIU	35

BARCACONYA

Insecte de cos llarg i aplatat amb un parell de pinces a l'extrem distal del cos i amb les antenes llargues. A molts de llocs es coneixen com a *tisorettes*.

Instrument de percussió d'algunes peces de fusta combinades que produeixen un soroll sec i repetit, i que substitueix les campanes durant el Dijous i Divendres Sant.

CARRAU
O MATRACA

SABENT

Que té regust, sabor, de ranci.

Cop violent al cap.

TOSSOLOT

SAGINERO
O SIGINERO

Personatge imaginari que s'invocava per a fer temor a les criatures. Teòricament, raptava els xiquets i xiquetes i els traïa els sagins (greix) per a curar els fills de les famílies riques.

Vols ajudar-nos a recuperar paraules del parlar tradicional d'Alcanar? Envia'ns les paraules i la seua definició al correu comunicacions@alcanar.cat, indicant-hi els teus nom i cognoms.

D'on ve este refrany?

"Montsià en capell, guarda't d'ell"

La següent parada va ser una de coneguda. De fet, la primera dita que em va venir al cap. L'emblema. La dita més famosa. A Alcanar, bèstia és qui no la coneix. Tocava saber què és lo capell del Montsià i per què assenyala aigua.

Vaig explicar a mon iaio que tot comença en lo vent de llevant (E) o xaloc (SE), mentre feia cara de "té tot lo sentit del món". Aire humit de la mar que arriba a les Cases i en poc temps puja els més de set-cents metres del Montsià. Mentre puja, la pressió atmosfèrica baixa. L'aire s'expandeix. La mateixa quantitat de vent en un espai més gran. En conseqüència, baixa la temperatura. A dalt de tot, lo vapor d'aigua ja no és vapor. Ha canviat d'estat. Ara trobem gotetes microscòpiques d'aigua formant un núvol orogràfic. Lo Montsià ja té el capell posat. "I saps per què assenyala aigua, iaio?". Perquè lo capell vol dir que hi ha aire humit i que està pujant. Si el vent continua bufant i l'atmosfera acompanya, les gotes creixen en nombre i mida. Fins que són tan pesades que, com la poma al cap d'Isaac, cauen pel seu propi pes.

Hora de guardar-se, i més veient com plou últimament.

Jordi Casals Tomàs

Clàssica Terres de l'Ebre: els Prades, Librado i carrers plens d'emocions

Alcanar és un municipi ciclista. Ho és des de la mateixa aparició de la bicicleta com a mitjà de transport, de més que els hòmens canareus anaven amb bicicleta a treballar l'arròs a la Ribera, al delta de l'Ebre. I ho és, sobretot, gràcies a José Alfara Garriga, més conegut com Librado. A les festes del Remei del 1960, amb la Peña Ciclista Alfara, ja va

impulsar una cursa ciclista per a aficionats. El 15 d'octubre del 1973, amb Alfons Aiguavives Pich, Joan Castell Esteller i Agustí Valls Reverter, va fundar l'Agrupació Ciclista d'Alcanar (ACA), presidida per José A. Sancho Sales des del 1982. I el 1974, l'ACA va aconseguir el suport de Viveros Alcanar per a donar forma a un equip històric, que portà el nom del municipi internacionalment.

Són només alguns dels capítols de la història ciclista d'Alcanar, que al mes de març va sumar una pàgina daurada. El dia 21, el municipi acollí la sortida de la III Clàssica Terres de l'Ebre, una cursa de nivell internacional que va omplir els

carrers de públic i d'emocions. Segurament, la prova ciclista més important que ha xafat el municipi des del 1964, ara fa 62 anys, quan el carrer de Sunyer va allotjar la meta de la setena etapa de la Volta a Catalunya (a la contraportada del butlletí, s'il·lustra amb una fotografia). Amb tota seguretat, un dia per al record, que també va retre homenatge al passat descrit i resumit a les primeres línies.

Aquesta vegada, el centre neuràlgic de l'esdeveniment va estar situat a l'avinguda de Catalunya, amb la línia de sortida justament davant del Teatre Auditori José Antonio Valls i del Mercat Municipal. Des de les nou de matí, el carrer es

va anar omplint, d'una banda, amb els autobusos dels equips ciclistes, quinze en total, vinguts d'arreu del món, amb el Movistar com a representant il·lustre, i de l'altra, amb tots els veïns i veïnes, i amb aficionats al ciclisme de la volta, que s'hi van anar acostant per a gaudir del matí, amb molts d'al·licients per a fer-ho.

Entre els participants, hi havia Enric Mas, que ha pujat quatre vegades al podi final de la Vuelta a España i que va ser quint al Tour de França del 2020, i Sebastián Mora, campió del món en ciclisme en pista. Però també hi havia els germans Prades (Eduard i Benjamí), canareus amb una trajectòria molt extensa, sorgits precisament d'aquell Viveros Alcanar impulsat per Librado, també present a la sortida. Tots tres van ser homenatjats per l'ACA, a través de Sales, i per l'Ajuntament d'Alcanar. De mans de l'alcalde, Marc Chavalera, i del regidor d'Esports, Àxel Sorolla, Edu i Benja van rebre una maqueta de

la silueta d'Alcanar personalitzada per a l'ocasió. José Alfara, a continuació, va rebre una foto històrica del "seu" Viveros Alcanar.

Els homenatges van tenir lloc a la plaça del Mercat, on hi havia l'escenari per a la presentació dels equips i on les ovacions van ser constants. També va ser el lloc que va deixar una foto per a la posteritat, amb Librado al centre i un Prades a cada costat. **"Jo, des dels dos anys, estic a la bicicleta. Vaig entrar d'aprenent a muntatges de bicicletes, que ara això s'ha perdut i ara tots són professionals. Los que tenim aquí a les vores disputaran una senyora carrera"**, va pronunciar José Alfara ans d'abraçar-se amb Edu i Benja. Tot seguit, amb la tallada de cinta del conseller d'Esports de la Generalitat de Catalunya, Berni Álvarez, i de l'alcalde d'Alcanar, Marc Chavalera, es va llançar la cursa.

Dins de la cursa amb Edu i Benja

En total, la III Clàssica Terres de l'Ebre va constar de 176,6 quilòmetres, amb final

a Pauils i victòria per a José Manuel Díaz Gallego (Burgos Burpellet BH). A Alcanar, va sortir de davant del Teatre Auditori per a dirigir-se cap a les Cases. Després de recórrer el passeig, el gran grup va tornar per la Nacional per a muntar per la ronda del Remei, amb aficionats a vora i vora al llarg de tot el pas pel municipi.

Els germans Prades ho van viure molt intensament. El públic canareu i casenc, els seus veïns i veïnes, van ajudar a fer que fos així. Tots dos coincideixen. **"Alcanar s'hi va implicar moltíssim. Jo vaig veure molta gent al carrer, que no és fàcil. Veig moltes carreres molt importants on no hi ha tanta gent. Per a nosaltres, va ser un orgull"**, expressa Edu, a les files del Team Caja Rural - Seguros RGA. **"Estem acostumats a córrer fora, lluny de la gent que mos coneix. Rebem l'homenatge i, simplement, viure els moments d'ans de la sortida va ser molt bonic. Hi ha molta gent que corre tota la vida i no té mai**

“

Edu Prades: “Estar en mon germà, després d’una trajectòria tan llarga, i poder gaudir d’una sortida professional al poble, corrent los dos en Librado, que ha estat una persona molt estimada per natros i que ell també mos estima molt... no té preu”

”

“

Benja Prades: “Rebre l’homenatge i, simplement, viure los moments d’ans de la sortida va ser molt bonic. Hi ha molta gent que corre tota la vida i no té mai l’oportunitat de sortir des de casa seua. No m’esperava poder viure una cosa així”

”

l’oportunitat de sortir des de casa seua. No m’esperava poder viure una cosa així”, s’hi suma Benja, que competeix amb el VC Fukuoka japonès.

Les emocions van estar a flor de pell del començament al final. Van córrer entre familiars i amics, junts i, a més a més, en l’etapa final de les seues carreres. Una oportunitat única. “Et passa amb 20 o 22 anys i, segurament, penses que pot tornar a passar. No hi dones tanta importància. Ara... és molt especial”, valora Benja, amb 42 anys. “Estar en mon germà, després d’una trajectòria tan llarga, i poder gaudir d’una sortida professional al poble, corrent los dos en Librado, que ha estat una persona molt estimada per natros i que ell també mos estima molt... no té preu”, afegí Edu, de 38 anys.

Tot va passar molt ràpid. Fins i tot massa. “Ans de la sortida, només hi ha una horeta i mitja. Quan estàs en altres llocs, ja se sol fer curta. Esta vegada, encara més. No mos vam poder fer ni una foto dels dos junts en los nostres pares”, explica Benja, que va rendir a un gran nivell: va ser 27è i va rodar amb el grup que es va jugar la victòria fins a l’última pujada. “Era una carrera que po-

dia arribar a guanyar o en què podia fer un top-5 o un top-10, però portava poques carreres a les cames”, analitza. Edu, 25è, també va fer un gran paper. “M’hauria agradat estar per a disputar-la, però les ordres de l’equip no em deixaven. Vaig estar en dues escapades, en atacs... Vaig estar movent la carrera en certs moments. Em va fer il·lusió poder fer això al meu territori i tindre bones cames”, conclou.

Tot un èxit: “Esperem tornar a Alcanar”

Des de l’organització de la Clàssica, la percepció també va ser molt bona. “Volem enviar un agraïment sincer a l’Ajuntament, a la policia local, a l’Agrupació Ciclista d’Alcanar, a tots els voluntaris i al públic per l’esforç i per acompanyar-nos a la sortida, una fita històrica i molt emotiva”, trasllada el director de la prova, Joaquim Cuevas. “Va ser un autèntic èxit i un autèntic plaer, tant per les facilitats com per la forma en què la gent va omplir els carrers”, resumeix.

Tant és així que el desig és que la cursa i Alcanar tornen a unir els seus camins ben prompte. “Esperem que, en pròximes edicions, puguem tornar a Alcanar per a gaudir d’un pas, d’una meta

volant, d’una altra sortida o d’una arribada. Per què no? Des de l’organització, estem totalment oberts per a poder anar treballant i col·laborant amb Alcanar per a consolidar aquesta Clàssica Terres de l’Ebre”, tanca Cuevas sobre una cursa que va triar Alcanar com a sortida i Paüls com a arribada per a fer un homenatge a totes les persones afectades pels aiguats i els incendis de l’any passat a tots dos municipis.

L’alcalde d’Alcanar, Marc Chavalera, i el regidor d’Esports, Àxel Sorolla, tornen els agraïments i se sumen a les valoracions positives. “Tindre la sortida de la Clàssica va ser un privilegi i volem felicitar l’organització per tota la feina i la consolidació de la prova, que ja arriba a milions de cases. Poder retre homenatge als germans Prades i a Librado a casa va ser emocionant i una gran oportunitat”, expressa el primer. “Alcanar viu l’esport i va quedar clar. Tindre una prova així al municipi significa apropar ídols internacionals i, encara més important, bons hàbits i exemples a tota la població, especialment als més joves”, hi afegí el segon ■

Alcanar brilla com a seu de la Gala dels Solets Repsol 2026

“Avui, aquest escenari ha brillat molt. Els Solets són una distinció molt apreciada”. Amb aquestes paraules, a la vesprada del dilluns 23 de març, la directora de la Guia Repsol, María Ritter, tancava la Gala Repsol dels Solets de Primavera 2026. L'esdeveniment, de gran rellevància a escala estatal, es va celebrar al Teatre Auditori José Antonio Valls i va reforçar el posicionament d'Alcanar en l'àmbit gastronòmic.

“Per a Alcanar, acollir l'esdeveniment és un orgull. És un reconeixement a la gran feina del nostre sector gastronòmic, amb restauradors de primer nivell i en evolució constant. També és un reconeixement al producte de qualitat i de proximitat. Alcanar és un municipi privilegiat, amb hort i mar, agricultura i pesca, i que connecta perfectament amb els Solets, que premien la gastronomia més propera. Alcanar és producte i sabor ahora”, va expressar l'alcalde d'Alcanar, Marc Chavalera, un dels encarregats de lliurar els guardons.

La gala, organitzada per Repsol amb la col·laboració de la Direcció General de Turisme de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Tarragona i l'Ajuntament d'Alcanar, va reunir al Teatre Auditori tots els restauradors i restauradores de la província de Tarragona amb So-

let Repsol, una distinció que es lliura **“a aquells racons amb encant i que es diferencien per la seua proximitat, amb propostes apetibles i bon ambient”**. En total, es va superar el centenar d'establiments presents, amb una important representació local.

Entre els 300 nous Solets incorporats a la Guia Repsol, s'hi troba Arròs & Brases, als Jardins del Tancat, que va poder recollir el nou guardó a casa. A més a més, també van muntar a l'escenari del Teatre Auditori els restaurants locals Les Palmeres i Les Barques Can Joan, que ja havien estat premiats en anteriors edicions. Dins de la representació local, a la Guia també hi apareix Casa Ramon com a recomanació.

Una mostra més de la riquesa gastronòmica del municipi, que va aprofitar la Gala Repsol per a dinamitzar el seu comerç i projectar encara més la seua restauració amb la campanya “Ets un Solet”. **“La gala dels Solets és una nova oportunitat per a mostrar-nos com un territori destacat en matèria gastronòmica”**, va remarcar el president del Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona, Enric Adell, sobre el potencial d'acollir esdeveniments així. “Amb la presentació dels Solets, culminem un any extraordinari per a Catalunya, en què hem exercit amb orgull la

distinció de Regió Mundial de la Gastronomia 2025”, va afegir la directora general de Turisme de la Generalitat, Cristina Lagé. Al febrer, Tarragona ja havia acollit la gala dels Sols Repsol, amb una prèvia a Reus. Alcanar hi va posar la cirereta ■

Els Solets porten la primavera al Mercat Municipal

En un matí assolellat, com havia de ser, el 21 de març la primavera va arribar al Mercat Municipal d'Alcanar. El recinte, justament després de veure sortir la III Clàssica Terres de l'Ebre, va acollir una prèvia de la Gala dels Solets Repsol 2026. La jornada, a més a més, va significar el començament de la campanya "Primavera al Mercat Municipal", una iniciativa per a potenciar el recinte al llarg dels mesos de març, abril i maig.

Les activitats prèvies a la gala dels Solets, obertes a tota la ciutadania, es van dur a terme d'11 a 14 hores i van crear un ambient esplèndid. Dins del mercat, es van situar diversos comerços de proximitat i es van fer activitats d'activació amb Repsol, com una ruleta amb obse-

quis per a tots els participants. Fora, dos restaurants locals van oferir showcookings amb degustació popular.

La primera exhibició de cuina va portar el nom d'Aitor López, de Citrus del Tancat, amb Sol Guia Repsol. El cuiner va oferir, d'una banda, pimentó verd fregit en escabetx, bonítol i rovell d'ou i, de l'altra, una emulsió de taronja d'Alcanar i iogurt. Aida Reverté, del restaurant Les Palmeres, amb Solet Guia Repsol, va agafar el relleu cuinant galeres a l'andalusa amb allioli de safrà i crema de galera amb cruixents i un toc de nata.

Els dos showcookings van omplir la plaça del mercat, on també va culminar la campanya "Ets un Solet" amb el sorteig de cinc àpats dobles a restaurants de la

zona amb Sol o Solet i cinc entrades dobles per a la Gala Repsol. La iniciativa, impulsada conjuntament pel Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya, a través de la Direcció General de Comerç i del Consorci de Comerç, Artesania i Moda, i l'Ajuntament d'Alcanar, tenia l'objectiu de dinamitzar el comerç del municipi. Per cada compra, els establiments locals donaven una participació als clients. Al llarg de la campanya, diversos comerços van haver de renovar les butlletes.

La proximitat i la qualitat per bandera

Dins del mercat, les olors i els colors convidaven a quedar-s'hi. Hi havia comerços habituals, com Carns Galana, en peu des del 1899, i d'altres que ex-

posaven per primera vegada, com Flor d'Atzar, però tots transmetien proximitat i una gran cura pel producte. Una essència que no es troba en qualsevol lloc.

“Sempre hem donat producte de molta qualitat. Mos ho fem tot natros de forma tradicional, com ho feien los pares de la meua senyora. Hem seguit i, d'alguna manera, hem intentat superar-ho”, explicava Miguel Ángel Barrera, de Carns Galana, sobre la clau per a mantindre obert un comerç centenari. “Lo producte tot és de proximitat. No està tan estandarditzat com a les capitals, sense menysprear res. Intentem que tot siga de per aquí i això fa que el producte, al final, siga molt bo”, afegia sobre les bondats del comerç local.

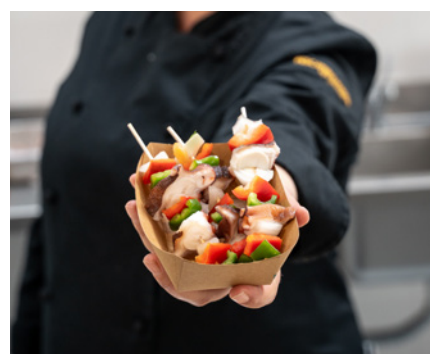
Entre les parades, la majoria d'Alcanar, també hi era el Celler Cal Minyó, vingut de Prat de Comte (Terra Alta), amb Genís Espinós, de només 23 anys, com a cara del negoci familiar. **“Tenim un clima idíl·lic i estem a un entorn especial. La reserva de la biosfera de les Terres de l'Ebre és una cosa que mos fa únics”**, se sumava a parlar de les virtuts dels productes sorgits de les Terres de l'Ebre.

La localització és un element clau per a comprendre la qualitat de molts de productes de la zona. **“A Alcanar, estem produint los millors alvocats d'Europa.**

Mos ho van dir els productors d'Andalusia, que és on va començar la producció a la península. Gràcies als canvis de temperatura que tenim entre la nit i el dia, lo nostre alvocat agafa més quantitat de greix, i això li dona lo seu sabor característic”, explicava Abel Martínez, de Germans Martínez Reverter.

“Tot és de casa, del nostre terreny”, resumia, per la seua banda, Isabel Sancho, de 1000 Gustos, amb un assortiment de melmelades fetes amb taronges, mandarines, gínjols, figues i mançanes de l'agredolç. I Natán Cortés, Lo Xiquet del Formatge, posava l'alegria tant a dins del mercat, on van triomfar la seua llonganissa de Pasqua i el seu formatge de trufa, com fora, on va intervindre diverses vegades en els showcookings. **“Crec que és l'alegria i la transparència que dono a la gent”**, contava sobre el seu “secret” per a atraure tant de públic a la parada.

A la plaça, mentrestant, Aitor López i Aida Reverté continuaven als fogons, on fan cap molts dels productes esmentats adés. **“La cuina de la nostra zona és especial perquè tenim mar, tenim muntanya, peix, marisc... Tot allò que busqueu, aquí ho trobareu. A més a més, amb moltes mans que ho saben cuinar”**, valorava Reverté ■

Teu, meu i nostre!

Després de les activitats relatives a la Gala dels Solets, el Mercat Municipal, al llarg del mes d'abril, va continuar essent un punt de trobada viu. El dia 2, hi va tindre lloc un taller familiar per a pintar bosses de tela. El dia 9, la cuina va tornar a ser protagonista amb Rosa “la Bunyoles”, que va oferir un taller de cuina i tastos, amb la recepta “Escrita a l'estil de la iaia Agustina”, publicada a l'anterior número de Viure Alcanar, com a protagonista. El dia 23, el recinte va acollir una exposició de haikus de l'Anna Maria Ulldemolins. Finalment, el dia 21 de maig la Bunyoles repetirà amb un altre taller de cuina.

Segons la regidora de Mercats Municipals i Comerç, Anna Chillida, les activitats d'aquests mesos “volen aportar aire fresc i noves oportunitats per a redescobrir el mercat”. **“Tenim un comerç local que és motiu d'orgull. És important creure-hi i potenciar-lo. El mercat és un espai viu, que ha de créixer amb la implicació de tothom. Estem oberts a totes les propostes que ajuden a fer-lo millor i més atractiu”**, afegí. El dia 7 de maig, amb aquest objectiu, s'activarà la campanya “Teu, meu i nostre!”, que pretén encetar un diàleg amb la ciutadania per a continuar millorant el Mercat Municipal ■

Agenda i carrers plens: D'Art i Mans, 'En ruta pel Rocall', Fira de Primavera, plantada familiar...

Amb l'arribada del bon oratge, al llarg dels mesos de març i abril, Alcanar ha ofert una agenda àmplia i diversa, molt atapada, que s'ha traduït en carrers igualment plens i vius. Com diu l'editorial d'aquest butlletí, el municipi ha florit amb la primavera.

Després de la Clàssica Terres de l'Ebre i de totes les activitats relacionades amb els Solets Repsol, les Cases d'Alcanar van veure nèixer D'Art i Mans, una fira artesana que va tindre lloc els dies 4 i 5 d'abril. Durant el cap de setmana, la plaça Ramon Pous, de les Cases d'Alcanar, es va convertir en un punt de trobada per a artistes, artesans i públic de totes les edats, amb una gran acollida. Tant és així que la fira, organitzada en col·laboració amb Lo Raconet Màgic, ja té quatre noves dates: 23 i 24 de juny i 8 i 9 d'agost.

I parlant de fires, el 26 d'abril, la plaça Major d'Alcanar va acollir la tradicional Fira de Primavera, organitzada conjuntament per l'Ajuntament i l'Associació de Dones d'Alcanar, les Cases i Alcanar Platja. Al llarg de tot el dia, veïnat i visitants van gaudir de comerços de proximitat i de parades d'entitats locals. A la tarda, a més a més, amb l'acompanyament musical de la Stromboli Jazz Band.

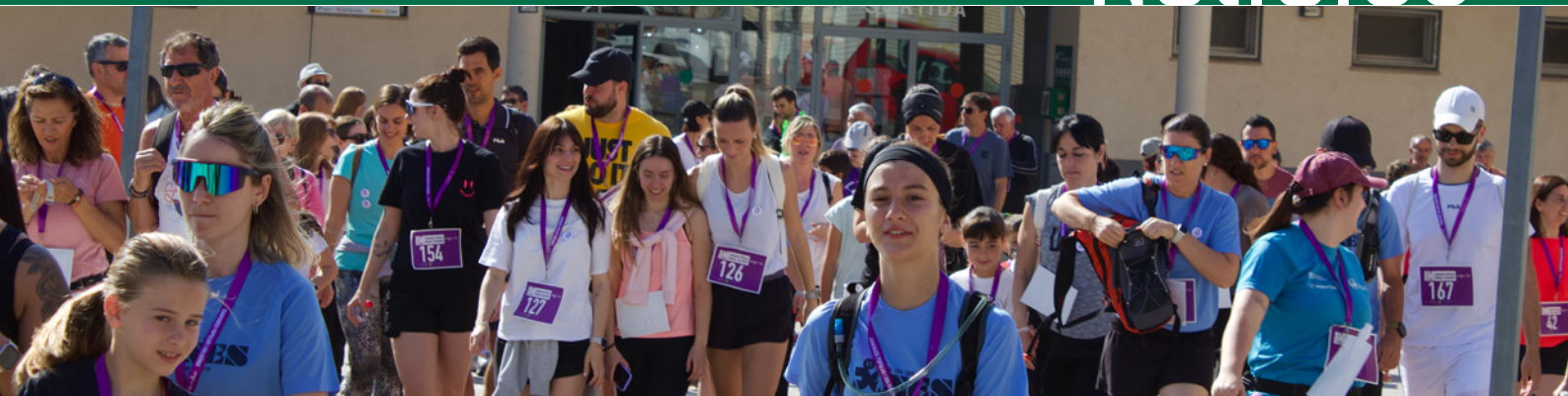
En aquest temps, Alcanar també ha viscut una nova edició de l'activitat "En ruta pel Rocall", amb una resposta multitudinària. La iniciativa, que va atraure públic de per tota la volta, va fusionar art, literatura, gastronomia i patrimoni per a redescobrir el Rocall. En total, va oferir 23 punts diferents, cadascun amb una proposta cultural, i va reforçar el seu valor històric i social per al municipi i per al barri.

A més, la programació primaveral d'Alcanar ha ofert a manta activitats famili-

ars, amb moltes possibilitats a les biblioteques del municipi i fora d'elles. Entre aquestes, va destacar la plantada familiar que va tindre lloc el 25 d'abril a la plaça Lluís Companys, amb una gran participació i 180 noves plantes en total ■

200 persones es mouen per la igualtat i de forma solidària

Tot i que es va haver d'ajornar pel mal oratge, la resposta de la ciutadania va ser exemplar. El 26 d'abril, Alcanar va celebrar una marxa popular que, inicialment, havia programat per al 8M, Dia Internacional de les Dones. En la seua nova data, va mantenir el motiu, moure's per una igualtat real, i l'objectiu, recaptar fons de forma solidària.

La jornada va ser excel·lent, tant per l'ambient com per la participació. En total, van prendre la sortida 200 persones i, com havia de ser, amb el color lila predominant. Entre totes van acumular 736 euros, destinats a la Lliga contra el Cànc

cer de les Terres de l'Ebre i a Libèl·lules dels Estels, associació que té com a objectiu donar a conèixer el dol gestacional, perinatal i neonatal a les Terres de l'Ebre i el Baix Maestrat, i oferir suport a totes les famílies que ho necessiten.

Amb les entitats esmentades, també van formar part de l'organització l'Ajuntament d'Alcanar, l'Associació Pujada al Montsià i Munay Project, encarregades de l'escalfament. Una vegada en marxa, les participants, de totes les edats i amb obsequi des de la sortida, van elegir entre un recorregut urbà de vuit quilòmetres i un altre de quatre. En

acabar, van gaudir d'un refrigeri.

La marxa se suma a altres activitats programades al llarg dels últims mesos vinculades a la lluita per la igualtat i el feminisme. En són exemples l'obra de teatre Una cita amb la Brigitta, representada el 21 de març al Teatre Auditori José Antonio Valls, i l'actuació d'Alba Careta Group, el 19 d'abril ■

L'Ajuntament rep el reconeixement dels GALP de Catalunya a la jornada 'Les Cases: dones i mar'

El projecte "Les Cases: dones i mar" va ser guardonat com una de les iniciatives més destacades del 2025 en el marc de la fira Seafood Expo Global, celebrada el 23 d'abril a Barcelona. El reconeixement, atorgat pels diferents grups d'acció local pesquers (GALP) de Catalunya, va distingir el projecte per la seua contribució a la promoció de l'economia blava i, especialment, per la seua tasca de visibilització del paper de la dona en el sector marítim.

En concret, el projecte, que enguany es durà a terme els dies 10, 11 i 12 de juliol, va ser valorat per la seua capacitat de generar sinergies entre els agents del municipi (del sector pesquer i gastronòmic a la comunitat educativa, el comerç local, les

entitats i el conjunt del veïnat), cosa que consolida una iniciativa transversal amb impacte social, cultural i econòmic.

"Aquest reconeixement posa en valor una faena col·lectiva que va més enllà d'un projecte puntual. 'Dones i mar' és una aposta clara per visibilitzar i dignificar el paper de les dones en un sector històricament masculinitzat, i fer-ho

des del territori i amb la implicació de tota la comunitat", valora la regidora de Polítiques d'Igualtat i de les Cases, Mar Sancho. **"Aquest premi és un orgull per al municipi i evidencia que, quan es treballa en xarxa, sumant entitats, sector pesquer, educatiu i gastronòmic, s'aconsegueixen projectes amb projecció i impacte real",** hi afegí l'alcalde d'Alcanar, Marc Chavalera ■

Més de 800 persones posen ritme i color a un dels carnivals més participatius

Enguany, ans de les Festes de Maig, Alcanar ja ha tingut temps de fer festa. Una de les celebracions més multitudinàries al llarg d'aquests primers mesos del 2026 va ser la del Carnaval. Especialment, la rua de comparses, que va tindre lloc el 21 de febrer. En total, hi van participar més de vuit-centes persones, de manera que va ser una de les més participatives en la història del municipi.

“Pràcticament, vam doblar la participació anterior. L'any passat ja vam canviar el recorregut i este 2026 l'hem mantingut, ja que era més atractiu. La gent tenia moltes ganes de festa i vam intentar estar a l'altura de la demanda.

Estem molt satisfets amb el resultat”, valora el regidor de Cultura, Tradicions i Festes, Xavier Barrera. **“Aquestes xifres volen dir que estem potenciant el Carnaval, que anem a més i esperem que, l'any que ve, la festa encara es consolide més en aquesta direcció”,** afegí l'alcalde d'Alcanar, Marc Chavalera.

Les conclusions de la Comissió de Carnaval també van ser molt positives. **“El mal temps dels dies anteriors va fer que el Carnaval d'Alcanar fos un dels més esperats al territori. Vam tindre una comparsa d'Amposta, van pujar dos comparses de Vinaròs, entre elles Locura,**

altres reis i reines... De 450 persones desfilant vam passar a quasi 900”, explica Dídac Bort, tresorer de l'organització.

L'arribada de Carnestoltes, novetat d'enguany, la nit del pijama i el seu correbars, el ball de disfresses, la rua infantil i l'enterrament de la sardina van completar tres dies carregats d'alegria, ritme i color a Alcanar. I la festa va continuar a les Cases, on la celebració es va haver d'ajornar pel mal oratge, però finalment es va poder fer el 7 de març. L'acollida també va ser molt bona, amb una Llar de Jubilats que es va omplir de gom a gom ■

Alcanar, preparat per a vibrar amb les Festes de Maig

Ja està tot amanat per a que Alcanar done el tret de sortida a les Festes de Maig del 2026, que tindran lloc del dia 8 al 17. Un any més, el municipi viurà dies de germanor, diversió i bona cosa d'activitat cultural i festiva, amb una programació àmplia i variada que es pot consultar escanejant el codi QR amb què s'acompanya aquesta informació.

A grans trets, el programa s'estructura en el seu format tradicional, s'alimenta del teixit associatiu del municipi i té la voluntat d'arribar a tots els públics. El començament oficial –tot i que ans ja hi ha actes inclosos en la programació– serà el divendres 8 a les 20.30 hores, amb la desfilada de pubilles i hereus. Des d'aquell moment, l'activitat serà frenètica.

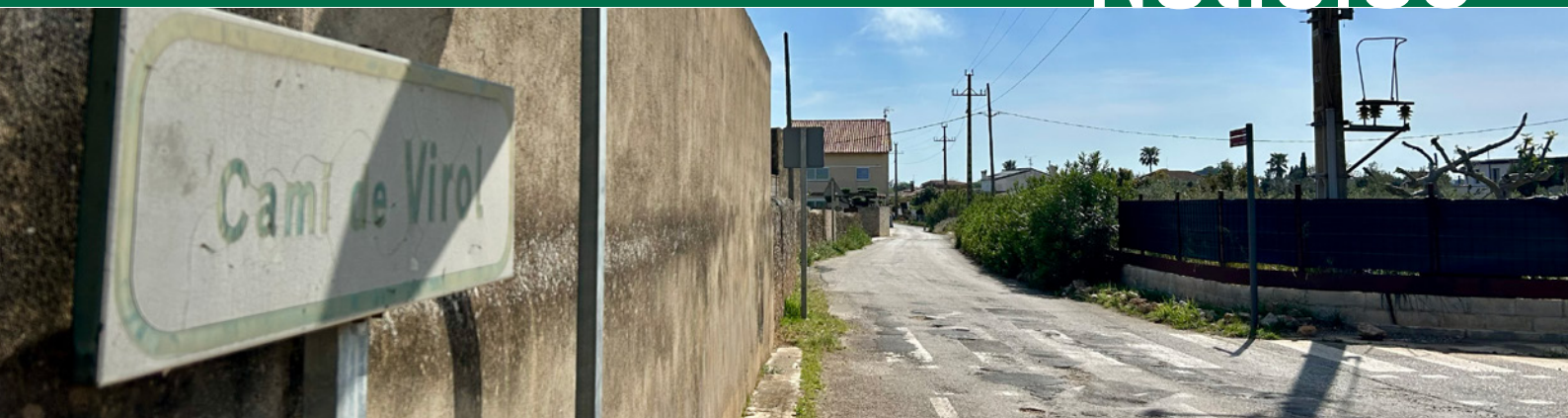
No hi faltaran les tardes d'actes taurins, els matins de prova i el seu ambient, l'envelat jove, amb una proposta diferent per a cada dia, ni tampoc les habituals revetlles al Centre Cívic. En l'àmbit més festiu, a més, la programació recupera iniciatives com el concurs de paelles i inclou novetats com una despertada amb xocolatada musical, a banda del ja consolidat correbars del dia de Sant Isidre.

Hi haurà cercaviles a càrrec de diferents entitats del municipi, molta oferta teatral i musical al Teatre Auditori José Antonio Valls, presentacions literàries, mostres tradicionals i culturals amb castellers i ballada de sardanes, jornades de portes obertes a la Casa O'Connor, activitats infantils diàriament, diverses exhibicions i competicions esportives, i un sopar popular. Un no parar fins al dia 17, quan els focs artificials clouran una de les celebracions més esperades del municipi ■

Accedeix al programa

L'Ajuntament licita les obres d'arranjament del camí de Virol

L'Ajuntament d'Alcanar va publicar, el passat 17 d'abril, la licitació de les obres corresponents a la memòria valorada per a l'arranjament del camí de Virol, una actuació molt esperada que permetrà de millorar l'estat d'una de les principals vies de desplaçament del municipi.

El projecte surt a licitació per un import de 318.565,29 euros, una inversió que es finançarà íntegrament amb recursos propis del consistori. L'actuació té com a objectiu adequar i asfaltar el ferm del camí per a garantir unes millors condicions de seguretat, accessibilitat i comoditat de circulació.

El camí de Virol es pot considerar una de les principals artèries de mobilitat d'Alcanar. Es tracta d'una via clau tant per al sector agrícola com per a la mobilitat quotidiana, ja que és utilitzada habitualment per pagesos i pageses, així com per moltes persones que es desplacen cap a les Cases d'Alcanar. A més, diversos veïns i veïnes hi resideixen, fet que reforça la necessitat d'una actuació que millori les condicions del camí i la qualitat de vida de les persones que hi viuen.

Les obres preveuen l'arranjament integral del ferm, amb l'objectiu de donar resposta a les deficiències actuals i garantir una

infraestructura més segura i duradora. Tota la informació relativa al procés de licitació es pot consultar a través de la Plataforma de Serveis de Contractació Pública de la Generalitat de Catalunya.

“S'ha dut a terme tot el procés tècnic necessari per a poder arribar a aquest punt i traure a licitació una actuació molt reivindicada, amb la qual el consistori dona resposta a una demanda del territori i fa un pas avant per a millorar una infraestructura essencial per a l'activitat econòmica i la vida quotidiana del municipi”, valora l'alcalde d'Alcanar, Marc Chavalera ■

El Pavelló Municipal d'Esports es renova amb un sistema motoritzat per a les cistelles de bàsquet i una nova entrada

L'Ajuntament d'Alcanar va completar, a final de març, diverses actuacions de millorament al Pavelló Municipal d'Esports amb l'objectiu de modernitzar-ne les instal·lacions i garantir-ne un ús més segur i eficient.

Les accions van consistir en la instal·lació d'un sistema motoritzat per a moure les cistelles de bàsquet i en el tancament perimetral de la porta principal d'accés, un punt que havia estat afectat reiteradament per actes vandàlics. Els treballs també van incloure la neteja i pintada de diverses zones del pavelló que presentaven desperfectes derivats d'aquests incidents. Per això mateix, el

consistori fa una crida al civisme per a evitar que es tornen a produir aquesta mena de desperfectes i poder gaudir de forma responsable de les instal·lacions.

“Volem que els clubs i les entitats esportives del municipi puguin dur a terme les seues activitats en les millors condicions possibles. Amb aquestes accions, modernitzem i millorem la cara d'un dels principals espais d'activitat esportiva del municipi, que es continuarà renovant”, valora el regidor d'Esports, Àxel Sorolla.

Aquestes actuacions s'han finançat amb recursos propis municipals. Entre les mi-

llores previstes al Pavelló Municipal també hi ha la substitució del parquet i la instal·lació de noves finestres, accions que s'emprendran amb dues subvencions concedides pel Consell Català de l'Esport ■

Resultats de les votacions del ple ordinari del 30 d'abril de 2026

La reunió del Ple, en sessió ordinària, va començar a les 12.02 h i va finalitzar a les 14.54 h. La sessió va consistir en el debat i aprovació dels següents punts de l'ordre del dia:

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior, de data 10.2.2026. **S'aprova per unanimitat.**

2. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, de la modificació de la Relació de llocs de treball, núm. 14. **S'aprova per unanimitat.**

3. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, de la modificació de l'annex de la plantilla de personal. **S'aprova per unanimitat.**

4. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir una segona activitat en el sector públic. (O. N. V.). **S'aprova per unanimitat.**

5. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir treballs en altres entitats del Sr. E. R. F. (exp. 5431/2025). **S'aprova per unanimitat.**

6. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir treballs en altres entitats del Sr. V. M. A. (exp. 7387/2025). **S'aprova per unanimitat.**

7. Proposta de la Regidoria de Recursos Humans per a l'aprovació, si escau, del reconeixement de compatibilitat per a exercir una segona activitat en el sector públic al Sr. M. B. C., professor de música de l'EMMA. **S'aprova per unanimitat.**

8. Proposta de la Regidoria de Medi Ambient per a la ratificació, si escau, de la pròrroga dels costos dels serveis de recollida i tractament de residus i inversió en nous contenidors aprovats pel Consell Comarcal del Montsià per a l'exercici del 2026. **S'aprova amb 11**

vots a favor (6 ERC, 3 Junts, 1 PSC i 1 de la regidora no adscrita) i 2 abstencions (2 CUP).

9. Proposta de la Regidoria d'Economia i Hisenda d'aprovació, si escau, de l'operació de crèdit a llarg termini, per a finançar inversions del pressupost del 2026. **S'aprova amb 7 vots a favor (6 ERC i 1 PSC) i 6 abstencions (3 Junts, 2 CUP i 1 de la regidora no adscrita).**

10. Proposta de la Regidoria d'Urbanisme d'aprovació inicial, si escau, de la modificació puntual del Pla general d'ordenació urbana per a ajustar les claus urbanístiques 17 i 19 del sòl urbà (exp. 2026-1011-MPG2026001). **S'aprova amb 10 vots a favor (6 ERC, 3 Junts i 1 PSC), 1 abstenció (regidora no adscrita) i 2 vots en contra (2 CUP).**

11. Dació de compte dels decrets d'Alcaldia del 2026-264 al 2026-600. **Els membres de la corporació se'n donen per entesos.**

12. Dació de compte al Ple, per part de la Regidoria d'Economia i Hisenda, del període mitjà de pagament, de l'informe de morositat i de les execucions trimestrals del quart trimestre de l'exercici del 2025. **Els membres de la corporació se'n donen per entesos.**

13. Dació de compte al Ple, per part de la Regidoria d'Economia i Hisenda, del període mitjà de pagament, de l'informe de morositat i de les execucions trimestrals del primer trimestre de l'exercici del 2026. **Els membres de la corporació se'n donen per entesos.**

14. Dació de compte al Ple del Decret d'Alcaldia 2026-0481, de data 8.4.2026, de la liquidació del pressupost general de l'exercici del 2025. **Els membres de la corporació se'n donen per entesos.**

15. Dació de compte de l'acord de la Junta de Govern Local de data 24.7.2026 per a l'aprovació del Projecte d'urbanització actualitzat abril 2026 (2) del Text refós del Projecte d'urbanització "Los Codonyers", d'Alcanar, en

l'àmbit dels carrers Onze de setembre, Jaume I, Enric Granados i Tirant lo Blanc, amb les modificacions resultants de les al·legacions formulades i estimades juntament amb les consideracions recollides a l'informe tècnic i en l'informe jurídic. **Els membres de la corporació se'n donen per entesos.**

16. Dació de compte de la resolució del Decret 2026-581, amb el qual s'accepta la renúncia voluntària de Juan Carlos Roé Barberà, en règim de funcionari interí d'aquest Ajuntament, a comptar del 30 d'abril de 2026, que és l'últim dia treballat. **Els membres de la corporació se'n donen per entesos.**

17. Moció presentada per Junts per a resoldre la problemàtica de les urbanitzacions amb dèficits urbanístics. **S'aprova amb 11 vots a favor (6 ERC, 3 Junts, 1 PSC i 1 de la regidora no adscrita) i 2 vots en contra (CUP).**

18. Moció presentada per la CUP, a la qual s'han adherit ERC, Junts i la regidora no adscrita, en suport a les mobilitzacions per l'educació pública. **S'aprova per unanimitat.**

19. Moció presentada per ERC per a la defensa del desenvolupament rural i marítim del programa LEADER i del model de pesca mediterrani. **S'aprova per unanimitat.**

20. Moció presentada per Junts per a l'actualització de l'Ordenança de policia i bon govern d'Alcanar per a garantir la convivència i el civisme. **S'aprova amb 6 vots a favor (3 Junts, 2 CUP i 1 de la regidora no adscrita) i 7 abstencions (6 ERC i 1 PSC).**

21. Torn obert de paraules ■

Accedeix al vídeo del ple a YouTube amb valoracions dels grups municipals.

El Cor Lúbilo es prepara per a celebrar 35 anys de música

L'aventura del Cor Lúbilo comença a agafar forma després d'un dia de Santa Cecília, l'any 1990. Durant aquesta festa anual que celebra la Banda Municipal de Música d'Alcanar en honor de la seua patrona, va acabar prenent forma una inquietud popular que va agafar el relleu de l'antic i desaparegut orfeó canareu. Enguany, l'entitat complirà 35 anys i, pròximament, anunciarà la seua festa d'aniversari.

“Són molts d'anys compartint música, emocions i moments inoblidables

amb el poble i arreu del territori. Per a commemorar aquesta fita tan especial, estem treballant amb molta il·lusió en la preparació d'un espectacle important que esperem poder compartir ben aviat amb tots vosaltres”, expliquen des de la formació musical, que ha estat molt activa els últims mesos.

A la fi de febrer, el Cor Lúbilo va participar en la celebració del 787è aniversari de la Carta pobla d'Alcanar. Per Setmana Santa, va ser present en diversos actes. El 26

d'abril, va viatjar a Ascó per a participar en la 16a edició del Lleida Canta, una trobada de corals que aplega al voltant de mil cantaires d'arreu de Catalunya.

La seua activitat, a més a més, continuarà pròximament. El dissabte 23 de maig, el Cor Lúbilo es desplaçarà al Vendrell per a oferir un concert dins del cicle de concerts de l'Associació Pau Casals. A l'horitzó espera la gran festa del 35è aniversari ■

La comunitat Al Sòl-de-Riu es mobilitza per a lluitar contra la vulnerabilitat energètica i promoure un model propi de producció i consum

Amb un ferm compromís pel manteniment del medi, la Comunitat Energètica Al Sòl-de-Riu és una associació de ciutadans d'Alcanar i les Cases d'Alcanar que promou la transició energètica i la lluita contra el canvi climàtic per mitjà d'accions concretes d'estalvi energètic, producció d'energies renovables, reciclatge i lluita contra la pobresa i vulnerabilitat energètiques.

Així ho van exposar els membres de l'entitat el 20 d'abril, quan van oferir una xarrada informativa oberta a tota la ciutadania al Casal Cívic Trinitari Bel, d'Alcanar. A la trobada, l'entitat va

exposar els seus principis i va generar un espai per a intercanviar inquietuds, propostes i dubtes en matèria d'energies renovables.

“La Comunitat Energètica Al Sòl-de-Riu la formen tots els veïns d'Alcanar que ens vulguen agrupar per tal de promoure un nou model de producció i consum d'energia elèctrica produïda per nosaltres mateixos”, resumeixen des de l'organització, que el 16 de maig també participarà en la Trobada de Comunitats Energètiques de les Terres de l'Ebre, que tindrà lloc a Tivissa (Ribera d'Ebre) ■

‘Barça i Catalunya: els orígens de la simbiosi’, una xarrada amb Xavier Gamper, Salva Torres i Aksana Vayevoda

D'on ve el caràcter poliesportiu del Barça? Per què les victòries se celebren a Canaletes? Quin és el significat real del lema “Més que un club”? Quina relació ha tingut el Barça amb el feminisme? Per què el FC Barcelona va ser suspès de tota activitat durant sis mesos? Què va passar el decisiu 2 de desembre de 1908?

Aquestes són algunes de les preguntes que, el diumenge 14 de juny a les dotze del migdia, es respondran a la xarrada “Barça i Catalunya: els orígens de la simbiosi”, títol que també dona forma a un llibre que arreplega tota aquesta informació. L'acte, organitzat per la Penya Barcelonista d'Alcanar, tindrà lloc a la seua seu (a la plaça dels Països Catalans, 3). Hi seran presents Xavier Gamper, net del fundador del Barça; Salva Torres, vicepresident de la Confederació Mundial de Penyes del Barça, i Aksana Vayevoda, encarregada de la part tècnica ■

La Banda Municipal de Música d'Alcanar guanya el XVIII Certamen de Bandes de Música Vila de la Sénia

Amb l'última nota van arribar les primeres emocions. Sense conèixer el resultat, les llàgrimes ja afloraven en molts dels components de la Banda Municipal de Música d'Alcanar (BMMA). Com el director, Pascual Arnau Beltran, havia repetit els dies anteriors, elles i ells, els músics, ja havien guanyat. Perquè havien crescut com a banda i com a grup. Perquè acabaven d'oferir un concert magnífic, un dels millors en 181 anys d'història. Després de mitja hora d'espera, emperò, la victòria també va ser matemàtica. **"El primer premi del XVIII Certamen de Bandes de Música Vila de la Sénia és per a la Banda Municipal de Música d'Alcanar"**, deia el secretari del jurat. I la tensió es convertia en eufòria a la Casa de Cultura de la Sénia. Un 11 d'abril que sempre sonarà.

"Sento un orgull immens per tots i cadascun dels músics. No només és un

premi: és el resultat de moltes hores d'assaig, de sacrifici i, sobretot, d'una passió immensa per la música i per la nostra banda", expressava el director de la BMMA, mantejat pels seus músics després de recollir el premi. Amb Pascual, pujava a l'escenari l'alcalde d'Alcanar i regidor de la BMMA, Marc Chavalera, que minuts ans havia estat allí mateix tocant el fiscom. **"Vull expressar el meu més sincer agraïment als músics. Són l'ànima de la banda i un exemple. I vull fer un reconeixement molt especial al director, Pascual, per la seua tasca, lideratge i exigència, que fa créixer la banda dia a dia"**, va afegir l'alcalde.

Com tots i cadascun dels 98 músics presents, Chavalera va viure l'actuació "en los nervis a flor de pell". **"Tot l'esforç de tant de temps va sortir a través de mil emocions i els ulls brillants. Només em puc sentir orgullosa del que vam fer**

com a equip", explica Montserrat Redon, flautista i una de les primeres a amollar les llàgrimes. **"En divuit anys a la banda, és lo concert que més he gaudit i sentit. És un somni fet realitat que la banda sonés així. Ho guardaré a un racó molt especial de la memòria"**, transmet Jordi Casals, trompetista i solista.

L'ans, el durant i el després de l'èxit van ser molt intensos per a tots els components de la música d'Alcanar. Dels més novells als més veterans. **"Fa relativament poc que estic a la banda, però és lo concert que més he patit i, alhora, més he gaudit. Los nervis de la prèvia i la celebració posterior fan que quede com un dels millors dies que he viscut com a músic"**, afeg Jordi Matamoros, tuba de recent incorporació. A l'altre cap quant a longevitat, hi ha Sílvia Garcia, clarinetista i peça fonamental en el dia a dia de la

“

Pascual Arnau, director: "Sento un orgull immens per tots i cadascun dels músics. No només és un premi, és el resultat de moltes hores d'assaig, de sacrifici i, sobretot, d'una passió immensa per la música i per la nostra banda"

”

BMMA. “Durant el concert, van haver-hi dos factors molt importants: els nervis i l’emoció. Quan vam acabar, vaig sentir una gran satisfacció per l’actuació que havíem fet. Després, vaig sentir una alegria immensa i em va costar as-similar que havíem guanyat”, assegura després de 36 anys a la formació.

Moltes emocions i molts d’èxits

Amb tots aquests sentiments dins seu, controlant-los i convertint-los en un dels concerts de les seues vides, els músics de la Banda Municipal van interpretar el pas-doble Larga cordobesa, de Francisco José Martínez Gallego; l’obra obligada Evocazi-oni, de Paul Huber, i Las puertas de Janus. Una realidad opuesta, de Juan Expósito Cárceles. La selecció musical va convèncer un jurat internacional format per la directora eslovena Andreja Šolar, el compositor Juan

Durán i la directora de l’Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), Núria Sem-pere, que van puntuar la BMMA per sobre de la Banda Unió Musical de Tarragona.

Es va celebrar en gran. En anunciar-se els premis, un crít eixordador es va apoderar de la immensa Casa de Cultura senienca, amb capacitat per a gairebé vuit-cents es-pectadors. Després, l’entrada del mateix auditori es va omplir de cants familiars. “Ja les campanes van voltejant...”, corejaven els membres de la banda mentre Pascual, emocionat, intentava dirigir-los unes pa-raules. D’allí, els músics van anar al local habitual d’assaig, on tant havien treballat, per a celebrar-ho. L’endemà, la festa va continuar a la plaça Major d’Alcanar amb una rua improvisada. A les xarxes, les felicitacions tampoc no van tardar a arri-bar. “Em sento molt emocionat i agraït

perquè han confiat en la meua obra”, escrivia l’autor de Las puertas de Janus. Com ell, agrupacions musicals de la volta, institucions, familiars i amics.

Un èxit compartit que se suma a una llist-a ben llarga de reconeixements. El 2009, la Banda Municipal de Música d’Alcanar ja va participar en el Certamen Vila de la Sènia, en què va obtenir el segon premi. El 2017, també va ser segona al Concurs de Bandes Simfòniques “Fem Banda” de Lleida. Ans, el 2014, la formació havia format part del prestigiós Certamen Inter-nacional de Bandes de Música Ciutat de València. Essent la banda més antiga de Catalunya, a més a més, el 2020, la BMMA va ser distingida amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat. A la Sènia, el currículum es va ampliar. Ans de rebre el trofeu, però, la Banda Municipal ja havia guanyat ■

Maria Martí Raga, científica i directiva: "Normalment, soc l'única dona a la sala"

Va nèixer a Barcelona i hi va viure fins als nou anys. Després, se'n va anar a Reus, on va passar bona part dels seus 37 anys. Es va graduar en Biotecnologia a la Universitat Rovira i Virgili (URV) i va continuar formant-se a través d'un màster en Etnologia, centrat en Microbiologia. En acabat, es va atrevir amb un doble doctorat en Microbiologia, que la va portar a viure entre la URV i la Universitat de Bordeus. Finalment, va valorar la possibilitat de continuar amb un postdoctorat, per al qual tenia dos beques, però va refusar la idea.

Filla de canareva, d'una Rosa M. Raga Chimenno que té com a referent, i neta de canareus, Maria Martí Raga va decidir, ara fa set anys i mig, d'establir-se permanentment a Alcanar. Va sentir una crida interna i familiar. Tria el pou dels Collets per a xarrar, no gaire lluny dels laboratoris Maverick d'Ulldecona, els quals dirigeix des de fa cinc mesos. Inquieta culturalment i socialment, en el marc del 8M, parla sobre el seu perfil de científica i directiva, encara una rara avis.

Per què som al pou dels Collets?

D'adolescent, venia en moto amb les amigues. En aquell moment en què et vols aïllar del món, veniem aquí i era un lloc molt nostre. Després, quan vaig instal·lar-me a Alcanar per a viure, vaig començar a vindre a les tardes a passejar. És un lloc que em reconforta, que em parla de qui soc i del que jo crec que és un canareu o canareva: gent molt connectada amb la terra, molt humil i molt senzilla.

Racona així la van ajudar a prendre la decisió d'instal·lar-se a Alcanar?

Sí. Crec que viure a Alcanar és un absolut privilegi pel tipus de vida que et permet portar. El primer any, en tornar, no sabia què fer en tot lo temps que tenia. Avui dia, això és un luxe, com ho és sortir a passejar a l'abril i olorar tarongina. Viure a Alcanar et permet portar una vida que és impossible, fins i tot, a una ciutat mitjana.

Normalment, les persones amb el seu currículum fan el pas contrari. Del poble a la ciutat. A vegades, perquè no hi ha més opció. Triar el poble és una decisió valenta?

Sí, inclús temerària (*riu*). És una decisió que respon molt a la pregunta de qui soc i qui vull ser. Hi ha un moment en què has d'intentar casar allò que vols i allò que ets. Per mi, hi havia un punt identitari important. I vaig decidir fer passos en esta direcció. Em va sortir una bona oportunitat laboral, cosa que és difícil. En este sentit, aprofito per a remarcar que és imprescindible que les administracions locals i autonòmiques lluitin per a que existisquen oportunitats laborals qualificades a les zones rurals. Jo vaig tindre sort i ho vaig aprofitar.

Com naix la seua vocació per la ciència?

Soc molt curiosa. Crec que és la meua millor virtut. Tinc molts defectes, i ho dic sincerament, però crec que la curiositat és la meua gran virtut. La biotecnologia m'obria una porta a la ciència de forma molt aplicada. A mi m'agraden molt

les matemàtiques i m'agrada molt la biologia. Vaig trobar una manera d'unir-les. Crec que la biotecnologia és un món molt apassionant per a gent amb moltes inquietuds. És prou oberta per a deixar-te fer un tastet de moltes coses i poder acabar decidint entre totes.

Existeix el Dia Internacional de les Dones i les Nenes en la Ciència (11 de febrer). Tindre un dia, sovint, significa que hi ha alguna cosa a reivindicar. Quina relació tenen actualment les dones i la ciència?

Ser dona és molt difícil tota l'estona i en tots los àmbits de la vida. En la ciència, també. L'estadística és brutal. Si mires el percentatge de dones que comencen carreres científiques i el percentatge de dones que accedeixen a llocs de responsabilitat dins de l'acadèmia..., la comparació és horrible. Les dones, històricament, han estat totalment menystingudes en l'àmbit científic, perquè també ho eren socialment. Hem guanyat terreny a la societat i això s'ha traslladat a la ciència molt a poc a poc. La dona ha de superar cinquanta mil obstacles més que qualsevol home. A qualsevol terreny, però a la ciència també.

Pel que diu, en matèria d'igualtat, la ciència va per darrere de la societat?

La ciència és un reflex de la societat i, com que jo no crec que la societat siga igualitària, la ciència no ho és. Al final, les dones, vitalment, mos trobem molts més entrebancs. I això també té un impacte al món de la ciència. Una dona, tradicionalment, quan de-

cideix ser mare..., lo model social actual implica que, normalment, siga la que assumeix més tasques de cures. Això va en detriment d'altres coses. Sovint, de la seua carrera professional. La ciència és un món apassionant i preciós, un parc d'atraccions per als curiosos, però és exigent, d'horaris complicats, de conciliació complexa, d'instabilitat i precaritzat. Per a les dones, això sempre és un punt més complicat. La resposta és sí, perquè la societat no és igualitària i hem de sumar tots els afegits del món de la ciència.

El Dia Internacional de les Dones i les Nenes en la Ciència, l'Institut Sòl de Riu va publicar un projecte en què destaca les exalumnes del centre que, ara, estan vinculades a este món. Tot i que no ha estudiat aquí, percep que a Alcanar es fa una bona faena en este sentit?

Crec que l'Institut està fent una cosa molt ben feta, que és ensenyar referents femenins dins del camp de la ciència. Una assignatura que tenim pendent com a societat és trencar estos estereotips de gènere en els quals les dones es dediquen a les tasques de cures i els homes, a faenes més imaginatives o d'escaire i cartabó. Crec que, en este sentit, Alcanar fa un bon paper. És important normalitzar que veïnes o conegudes són metgesses, professores de bioquímica, etc. Tenir referents és molt important.

Parle'm de les seues referents.

Ma mare és un gran referent. És un model de dona treballadora, molt moderna per a la seua època i, sobretot, una persona que sempre ha posat les persones i la vida al centre. Crec que això és importantíssim en qualsevol societat i ella ho fa de forma molt natural. Més enllà d'ella, vaig tenir dos professors a l'ESO que em van marcar moltíssim. Una era la meua professora d'història, Dolors Penedés, que em va ensenyar com pot ser de divertit aprendre. També el meu tutor i professor de matemàtiques a tercer i quart d'ESO, Joan Macip, que tenia una bondat de fons admirable. De primeres, diria que he tingut estos tres.

A la societat actual, encara existeixen Marie Curies? Dones al món de la ciència a les quals no es reconeix el seu treball?

Seguríssim que sí. El món de la ciència i de l'acadèmia és apassionant, com he dit, però és brutal com encara avui dia sents històries de males praxis d'apropiació de resultats, de manipulació d'articles per a que dones no apareguen com a primer o segon autor... Cada dia menys, però això encara passa. És molt trist. No dic que passe exclusivament a dones, perquè no és veritat, però les dones hi estem sobreexposades. En situacions d'abu-

sos de poder, som més sovint la víctima.

Ja ha comentat que és difícil trobar-se científiques en llocs directius o de responsabilitat, però vosté és una d'elles. Com ha sigut el seu camí?

Soc molt atrevida (*riu*). No ho sé. Soc una persona molt treballadora i que cada dia intento fer-ho lo millor que sé. Treballar molt i bé. He tingut oportunitats laborals i han cregut en mi. Soc la primera dona que dirigeix l'empresa, que és un pas important, i jo ho sento com una gran responsabilitat. Moltes dones ho han celebrat molt i m'han fet arribar la seua alegria pel fet que el càrrec siga ocupat per una dona. També m'han felicitat molts d'homes, però sense posar este èmfasi en el gènere. Crec que diu molt de com funcionen los subconscients. Ha sigut un camí difícil i he anat creixent de forma molt orgànica. És un repte, però també ho vaig acceptar per a, com a dona, no autolimitar-me. No vull autoculpar-mos, però se'ns ha inculcat tant que no som les que hem d'ocupar estos espais que, quan en tens l'oportunitat, penses que no pots. Segurament, jo m'ho vaig pensar molt més del que s'ho hauria pensat un home en la meua posició.

Segons un estudi de l'empresa Grant Thornton, el 44% dels llocs directius a Catalunya estan ocupats per dones. Vosté, segurament, es reuneix sovint amb altres persones directives. És una dada que es fa tangible en el seu dia a dia?

No. En el meu dia a dia, veig molt poques dones directives. És bastant habitual que jo siga l'única dona a la sala. Depèn una mica del perfil de l'empresa i hauriem de definir exactament què considerem càrrec directiu, això sí. Normalment, per exemple, los depar-

taments de qualitat los sol liderar una dona, o els departaments de recursos humans o de l'àmbit psicològic, aquí hi pot haver una sobrerepresentació femenina. En àmbits més tècnics, la majoria dels directius són homes. Ara mateix, de fet, se'm fa difícil pensar en una empresa d'Alcanar que estigue capitanejada per una dona.

Més enllà de la ciència, vosté té moltes inquietuds culturals. Té la sensació que són dos mons que s'han separat massa?

Totalment. És una cosa que em dol moltíssim, però hi ha molta gent que creu que la ciència no és cultura. La ciència és cultura i mos travessa tota l'estona. Tot és política i tot és ciència. Crec que, socialment, s'ha diferenciat molt entre estos dos pilars. Jo, precisament, he començat a escriure una secció a *Lo Rafal* per a portar la ciència al dia a dia, a les coses quotidianes. No es pot separar ciència i humanitats, s'ha d'entendre com un conjunt.

I això ho podem lligar amb tot el que hem estat parlant...

Així és. Esta societat nostra, que creiem que és la millor que mai ha existit, ha fet coses molt malament. Tota diversitat és riquesa, indubtablement, i em fa la sensació que l'actual societat busca diferenciar i aïllar. Ho fa entre humanitats i ciències, ho fa entre home i dona, ho fa entre ciutat i poble... És un patró que es repeteix. Hi ha una cosa bona i una altra de dolenta. I això és un fracàs absolut. Només podem existir des de la globalitat, en estes realitats integrades i presents ■

Lara Gombau i els alumnes de l'Escola Marjal reivindiquen els drets dels infants a través de "parets que parlen"

"Tornar a l'escola va ser molt especial", diu Lara Gombau, exalumna de l'Escola Marjal, de les Cases d'Alcanar i, aquestes últimes setmanes, al capdavant d'un projecte artístic per a donar un nou significat als murs del centre educatiu i a diferents rogles del municipi. **"Personalment, em va fer molta il·lusió retrobar-me amb algunes profes, veure les aules i el pati més atractius, recordar... Fer estos tallers ha sigut indescriptible",** expressa l'artista local, de 38 anys, que fa més d'una dècada que s'ha especialitzat a pintar murs.

A l'Escola Marjal, la "seua" escola, hi va ser per a reivindicar els drets dels infants. El projecte, impulsat conjuntament per l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) i l'Ajuntament d'Alcanar, va començar amb un taller a classe. **"Cada curs ho va representar i va**

haver-hi uns guanyadors, que són els que es van interpretar al mur", explica Gombau.

L'alumnat de tot el centre va pintar el fons abstracte del mur, provant diferents eines i tècniques d'expressió, i la Lara va plasmar els conceptes sorgits del taller. **"Tenia molta responsabilitat. Has de passar a formar part de la seua ment. Lo que mola d'un xiquet és la innocència i el fet que no tinga cap perjudici a**

l'hora de dibuixar. Jo volia transmetre això", repassa amb tendresa.

A banda dels dibuixos dels alumnes, Gombau, coneguda artísticament com a aRaL, també va plasmar la seua visió de l'escola. **"L'escena engloba tots els temes de l'educació: valors, lleures, art, natura, matemàtiques... El casc representa l'animal més popular de l'escola, el gat",** descriu.

Després dels murs de l'Escola Marjal, el projecte va continuar a Rocatlada, on els més menuts van donar forma a frases sobre els drets dels infants i on es va pintar un mur en el marc de Dones i Mar. **"Les parets parlen, tant les que estan pintades com les que no. Expressar certs temes és una gran eina",** valora aRaL, que ha omplert de significat les parets de les Cases ■

'El cas del rellotge trencat', un pòdcast dels alumnes de Creació Literària que es pot sentir a Alcanar Ràdio

Construir el cas, dissenyar les pistes, desenvolupar els sospitosos, resoldre el misteri... i fer que tot quadre. Trenar els fils que componen una narrativa policíaca no és fàcil. A *El cas del rellotge trencat*, els alumnes de l'assignatura Creació Literària, de primer de batxillerat de l'Institut Sòl de Riu, ho aconsegueixen d'una forma vibrant. Amb el suport de la seua professora, Sònia Sancho, els estudiants Pau Bort, Marc Forcadell, la Subirats i Mario Pop construeixen un misteri que enganxa i crea tensió fins al final.

La història, a més, adopta la forma de pòdcast, enregistrat a l'estudi de ràdio de l'Institut Sòl de Riu amb la col·laboració de la professora del cicle d'Imatge i So, Núria Piñol. El resultat final també es pot sentir a Alcanar Ràdio, per on van passar els autors del *true crime* (el pòdcast de crim real) per a explicar-ne tot el procés ■

Escolta el pòdcast i l'entrevista escanejant el QR:

Escolta el pòdcast i l'entrevista

Laia Caudet: una tesi sobre biologia del desenvolupament a Alemanya que naix a la sort dels seus iaïos

És curiosa de ben menuda. **“M’agrada saber com funcionen les coses, per què les plantes creixen així o com es formen els animals”**, explica la Laia Caudet, canareva de 32 anys. Ja en fa quasi cinc que viu a Alemanya, on actualment treballa en una tesi doctoral sobre biologia del desenvolupament a la Universitat Friedrich-Alexander d'Erlangen-Nuremberg. Les seues primeres recerques, però, van ser a la sort dels seus iaïos. **“Los caps de setmana i estius a la finca amb los iaïos van ajudar... Me’n recordo que un any, per Reis, em van portar un microscopi i anava per allí agafant pol·len, ales d’insectes, tot allò que trobava interessant, i muntava les preparacions...”**, li ve sobre una infantesa feliç que ja donava pistes del seu futur.

Després de passar per l’Institut Sòl de Riu, va estudiar biologia a la Universi-

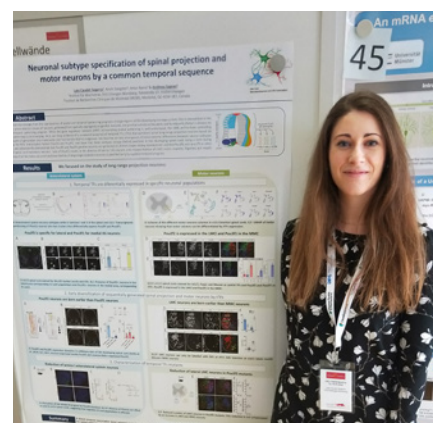

tat de Barcelona, on també va cursar un màster en Biotecnologia Molecular. Després de treballar dos anys amb el mateix grup de recerca del màster, va començar a cercar projectes de tesi. **“Jo sempre havia volgut viure l’experiència de marxar a un altre país una temporada, i vaig pensar que era un bon moment. La veritat és que vaig triar més el projecte que el país en si”**, explica sobre una decisió “d’ara o mai” i sobre la qual se sent tranquil·la.

No va triar Alemanya conscientment, més aviat Alemanya la va triar a ella, però és un país en el qual està molt a gust. Se li coneix en parlar-ne. Viu entre Erlangen, una ciutat universitària molt tranquil·la, i Nuremberg, ciutat que defineix com a “preciosa”. **“Té un nucli antic medieval increïble i el mercat de Nadal és un dels més famosos del món. Si t’agrada la natura, la Suïssa francesa és al costat i és ideal per a fer-hi senderisme. Una mica més al sud, trobem la zona de Múnic, on hi ha uns llacs preciosos”**, explica.

Un lloc ideal per a perdre-s’hi i per a la ciència. L’estereotip alemany, el de persona quadriculada i recta, **“té part de veritat”**, assegura la Laia. “I això, al laboratori, s’agraeix molt”, afegit amb gràcia. Entre provetes, ella es dedica a estudiar el desenvolupament del sistema nerviós en estadis embrionaris en mamífers. **“Tot este coneixement té implicacions en**

la millora dels models d’estudi per a malalties neurodegeneratives o lligades al desenvolupament del sistema nerviós”, porta a la pràctica.

A Alemanya, és més fàcil dur a terme recerques així. **“Aquí hi ha molts més recursos. Els sous són més elevats i hi ha més facilitats per a comprar material o per a anar a congressos. A Catalunya, en concret, hi ha un talent increïble, però sovint falta el suport econòmic”**, lamenta. I la Laia vol continuar creixent com a investigadora. **“De moment, el meu objectiu és acabar la tesi i defensar-la bé. Després, el camí habitual és fer un postdoctorat. No sé on acabarà portant-me el futur. Començo a mirar opcions que s’ajusten a la recerca que m’agradaria continuar realitzant”**, avança. Mentrestant, això sí, no pot evitar de trobar a faltar un passeig fins a Sòl de Riu, un bon arròs a les Cases o les taronges acabades de collir de les finques on, de petita, se li va despertar l’esperit científic ■

Regidora no adscrita

Alcanar no es pot permetre retrocedir

La transparència no és una opció, és una obligació. I quan falla, el que es trenca és la confiança entre l'Ajuntament i la ciutadania.

Alcanar havia estat un exemple. Durant anys, el nostre Ajuntament va ser reconegut amb el Segell Infoparticipa i situat entre els municipis més transparents. No era casualitat, sinó el resultat d'una manera de governar basada en explicar, escoltar i retre comptes.

Avui, aquesta etapa ha quedat enrere. Ja no només s'ha perdut aquell nivell d'exigència, sinó que ni tan sols es participa en avaluacions que abans servien per a millorar. I això és un símptoma clar de renúncia.

Perquè la transparència no és només publicar dades: és voler compartir-les, fer-les entenedores i donar resposta a la ciutadania. I aquesta proximitat, avui, massa sovint no hi és.

Accedir a informació bàsica no hauria de ser complicat. Els veïns i veïnes tenen dret a saber què es fa amb els recursos públics i per què. Quan això falla, creix la desconfiança, i la desconfiança debilita qualsevol projecte de poble.

Alcanar és un municipi amb potencial, amb gent treballadora i capacitat per avançar. Però fa massa temps que anem més lents del que podríem.

Els joves marxen per falta d'oportunitats, el comerç local pateix i l'accés a l'habitatge es complica. Massa sovint, els problemes del dia a dia no troben respostes àgils.

Res d'això és inevitable. És una qüestió de prioritats i de projecte.

Cal una administració clara, accessible i útil. Cal reforçar el teixit econòmic, apostar per l'habitatge i retenir talent jove. I cal tornar a posar la ciutadania al centre de totes les decisions.

Perquè governar no és només gestionar el present, és construir futur.

Alcanar mereix confiança, ambició i un rumb clar. Mereix molt més.

Meritxell Ulldemolins

Obrim el Verger de la Mestra Gual: per un model d'espais de lleure vius

A Alcanar disposem de diversos espais infrautilitzats. El Casal d'Entitats o la Casa del Marquès en són dos exemples flagrants. Ha estat sempre la tònica del govern d'ERC inaugurar espais que després no reben l'ús que requereixen. Això també afecta les nostres zones de lleure.

Actualment, el nucli d'Alcanar compta amb cinc parcs infantils, tot i que si preguntes a la gent del poble, te'n diran quatre: la plaça de Lluís Companys, la Bassa, el del Bonpreu i el de la Plaça dels Països Catalans (Penya Barça).

Existeix, però, un espai amagat que molts se'n meravellen quan el descobreixen: el Verger de la Mestra Gual.

Este espai disposa d'unes instal·lacions excel·lents i ofereix un entorn tancat i segur. Però la realitat és que el tenim infrautilitzat per una mancança de gestió política. Esta no és només una visió de la CUP, sinó una reclamació de la ciutadania que ja hem recollit i fet extensiva a l'actual equip de govern diverses vegades.

El Verger de la Mestra Gual no només és valuós per als xiquets, sinó que té el potencial de convertir-se en un espai de lleure per a totes les edats. Pot convertir-se en un punt de trobada intergeneracional que, pel seu caràcter tancat, permet gaudir del poble sense la pressió del trànsit ni el soroll urbà.

No venim a inventar la roda. Moltes ciutats del nostre país ja apliquen models de parcs tancats gestionats per personal específic, fet que garanteix que l'espai es mantinga net i segur. Este és el model que necessitem per al Verger de la Mestra Gual. La gestió d'aquests espais no pot recaure sobre treballadors que ja estan saturats amb altres tasques. Cal personal dedicat exclusivament a esta funció, evitant així la sobrecàrrega de la plantilla actual.

Això és una inversió intel·ligent: una vigilància i un manteniment constant eviten el deteriorament i el vandalisme, estalviant despeses i faena de reparació a llarg termini.

Des de la CUP Alcanar - les Cases ho tenim clar: cal destinar recursos humans específics i una aposta real per a dinamitzar els nostres espais i anar posant-los al servei de la ciutadania.

Seguretat real o aparença de solució?

El projecte de renaturalització del tram final del barranc de les Cases, amb un cost de 2,4 milions d'euros, s'ha presentat com una actuació per reduir el risc d'inundacions i millorar l'entorn. Tanmateix, les dades del mateix projecte obren dubtes importants sobre la seva eficàcia real.

La intervenció només podria assumir aproximadament 14,5 m³/s d'un cabal màxim estimat de 153 m³/s. Això significa que, en episodis extrems com els aiguats de setembre de 2021, la major part de l'aigua continuaria desbordant pels carrers del municipi. Actuar només a la part final del barranc no resol el problema de fons, que es genera a les capçaleres.

Per això, caldria prioritzar mesures més efectives. Les basses de laminació permetrien retenir l'aigua en origen i reduir-ne l'impacte abans d'arribar al nucli urbà. Igualment, intervenir en punts crítics com el pont de l'N-340 ajudaria a millorar el pas de l'aigua i evitar col·lapses. També és imprescindible adaptar el planejament

Els grups municipals opinen

urbanístic a la realitat actual. Limitar els habitatges en planta baixa en zones inundables podria reduir danys en futurs episodis.

La renaturalització pot ser positiva des del punt de vista ambiental i estètic, però no hauria de substituir les actuacions estructurals necessàries. Destinar una inversió tan elevada a una solució parcial pot acabar generant una falsa sensació de seguretat.

La clau no és si cal renaturalitzar, sinó com i en quin ordre. En un context de canvi climàtic, cal prioritzar actuacions eficients i basades en criteris tècnics, que ofereixin solucions reals i duradores.

PSC

Alcanar avança amb polítiques útils i solucions reals

Els socialistes defensem una política útil, que connecta les decisions dels governs autonòmic i estatal amb la realitat quotidiana dels nostres pobles. A Alcanar, les Cases i Alcanar Platja, aquesta manera de governar es tradueix en accions concretes que responen als reptes reals del territori.

Un dels exemples més clars és la regularització de les urbanitzacions en dèficit, una qüestió històrica que requereix responsabilitat, planificació i suport institucional. No es tracta només d'ordenar el territori, sinó de garantir drets bàsics i qualitat de vida per a tots els veïns i veïnes.

També hem estat al costat de la ciutadania davant episodis extrems com la DANA, impulsant ajudes i recursos des de les administracions superiors per donar resposta a una situació que ha colpejat durament el municipi.

La gestió dels barrancs és una altra prioritat. Al barranc del Llop, la taula de seguiment continua treballant per trobar solucions definitives, amb mesures valentes i coordinació institucional. Paral·lelament, l'Agència Catalana de l'Aigua ha impulsat estudis i projectes per millorar la seguretat en diversos punts crítics del municipi, com els barrancs de les Forques i de Sant Jaume.

Però aquesta aposta per la igualtat territorial també es veu en àmbits essencials com la salut. Recentment, el nou model de transport sanitari ha suposat un salt històric a les Terres de l'Ebre, amb una inversió global de gran abast que permet reforçar els recursos i adaptar-los millor a la realitat del territori, amb un desplegament més modern, més dens i més just.

Aquest és el model socialista: anticipar-nos als problemes, treballar de manera coordinada entre administracions i posar sempre les persones al centre. Perquè governar no és fer promeses, sinó oferir solucions reals que milloren la vida de la gent.

Alcanar es projecta, Alcanar avança

En els darrers mesos, Alcanar ha viscut moments que van més enllà del dia a dia. Acollir esdeveniments com la Gala Soletes Repsol o la sortida de la Clàssica Terres de l'Ebre no és casualitat. És el resultat d'una manera d'entendre el municipi: amb ambició, amb visió i amb la voluntat de situar Alcanar al mapa.

Aquests esdeveniments no només aporten projecció exterior. Generen activitat, reforcen l'orgull de poble i posen en valor tot allò que som: el nostre teixit comercial, la nostra gastronomia, el nostre entorn i la nostra gent. Ens posicionem com un municipi viu, capaç d'organitzar i acollir iniciatives de primer nivell.

Però també hem de ser conscients que això és només una part del camí. La projecció és important, però ha d'anar acompanyada de millores reals en el dia a dia dels nostres veïns i veïnes. Encara queda molta feina per fer.

Tenim al davant reptes importants i obres necessàries que han de marcar aquest tram final de mandat: millores urbanes, actuacions en infraestructures, espais públics més dignes i accessibles, i projectes que reforcen la qualitat de vida al conjunt del municipi. És aquí on ens juguem, de veritat, el model de poble que volem.

Perquè governar no és només gestionar el present, sinó construir futur. I aquest futur passa per un Alcanar amb més oportunitats, més qualitat urbana i més cohesió.

Continuarem treballant amb aquesta mirada: fent avançar el municipi, aprofitant oportunitats i sense perdre mai de vista el que és essencial: fer d'Alcanar un poble millor per a tothom.

Alcanar celebra un Sant Jordi molt participatiu i ple de literatura local

Amb una activitat frenètica al llarg de tot el dia, el 23 d'abril Alcanar va celebrar una Diada de Sant Jordi molt participativa i plena de literatura local. Les places del municipi van ser els focus de la jornada, que va oferir un programa molt ampli fruit del treball conjunt de l'Ajuntament d'Alcanar, la Biblioteca Trinitari Fabregat i el teixit cultural local.

La plaça Sant Pere de les Cases d'Alcanar i la plaça Major d'Alcanar, superant la vintena de parades, van acollir les fires de Sant Jordi, amb activitat des de primera hora. Durant el matí, van ser molt protagonistes els centres educatius, que també van gaudir de l'espectacle infantil "La gallina Josefina". Al Mercat Municipal, a més a més, l'Anna Maria Uldemolins va presentar una exposició de haikus.

A la tarda, molt més assolellada, la música va ser la gran protagonista. Per

la plaça Major, plena de gom a gom, hi van passar l'Orquestra de Corda de l'Escola Municipal de Música d'Alcanar, la Banda Juvenil de l'EMMA i el Cor Lúbilo, que va posar el punt final a la Diada. A l'exterior de la Biblioteca de les Cases, justament una mica ans, es va oferir un micro obert de poesia.

Els autors i autores locals van tenir molt de protagonisme. En total, deu escriptors i escriptores del municipi han publicat llibres l'últim any (en aquesta pàgina, estan reunits en una foto a les escaletes del carrer Sant Miquel; a les pàgines següents, se'ls dedica un especial). Molts d'ells van ser presents a les places per a presentar i signar llibres. En conjunt, van ser el fil conductor d'una Diada que va celebrar la cultura, l'educació, el comerç de proximitat i el talent de casa ■

‘Sentimiento fluyente’, un refugi i l’espill de l’ànima d’Albert Alarcón

Sentimiento fluyente és un poemari que naix d’una necessitat vital: escriure no per a embellir, sinó per a sentir. Amb aquesta declaració d’intencions, Albert Alarcón presenta una obra allunyada de convencions, en què la rima, la mètrica o la perfecció formal queden en un segon pla davant la veritat emocional. Cada vers és fruit d’una mirada honesta i imperfecta, profundament humana, que reivindica la bellesa d’allò que és autèntic.

Al llarg del llibre, Albert es mostra sense filtres, obrint la porta a un univers íntim marcat per experiències viscudes. L’amor en totes les seues formes, la soledat, el buit, les raïls familiars, la pèrdua, el dolor i també la llum de l’alegria esdevenen els eixos d’un recorregut emocional amb el qual és fàcil d’identificar-se. Cada poema naix d’un instant viscut, d’un record persistent o d’un sentiment que encara crema, convertint la paraula en un espai de veritat i alliberament.

Lluny de buscar l’ornament, *Sentimiento fluyente* aposta per un llenguatge directe i sincer que connecta amb el lector des de la proximitat. És una travessia vital que recull moments que molts hem experimentat, explicats amb una sensibilitat que commou sense artificis.

Aquest llibre és, en essència, un espill de l’ànima de l’autor, però també pot esdevenir refugi per a qui alguna vegada ha sentit intensament. Una invitació a reconèixer-se en les emocions i a trobar, en les paraules, companyia i sentit.

De ben menut, l’autor ja trobava en l’escriptura un espai de joc i expressió, inventant històries amb la seua màquina d’escriure i compartint-les amb sa mare. Més avant, a l’institut, un professor el va introduir en la poesia i li va despertar una vocació que avui recupera amb un propòsit clar: acostar la poesia a tothom, entenent-la com a emoció viva, més enllà de qualsevol norma.

Àngela Buj Alfara reivindica les raïls de les nostres paraules amb la tesi ‘Els parlars del Montsià. Estudi geolingüístic. Atles lingüístic’

Els parlars del Montsià, d’Àngela Buj Alfara, és un estudi detallat de microlingüística, a partir del català col·loquial de la comarca del Montsià. La dialectologia aporta dades valuoses que testimonien la pervivència de paraules d’aquest català, geogràficament central, i evidencia la importància d’aquest nuc lingüístic, a banda i banda del riu de la Sénia, que forma el tortosí.

Els més de 900 mapes de l’*Atles lingüístic del Montsià* (ALMo) complementen les respostes i il·lustren la diversitat de la llengua catalana, en general, i concreten la riquesa lingüística de la zona.

Els resultats, tractats interdisciplinàriament, forneixen dades a la sociolingüística i, alhora, a la didàctica de la llengua, mostrant aquelles formes lingüístiques genuïnes que caldria vehicular, en el medi escolar, a partir d’un model lingüístic respectuós amb la nostra parla.

La tesi *Els parlars del Montsià* és, sobretot, un granet d’arena més en l’estudi geolingüístic dels parlars de la llengua catalana.

El treball és també una altra gran aportació d’Àngela Buj al patrimoni lingüístic del territori. Doctora en Filologia Catalana per la Universitat de València, Buj Alfara és diplomada en Magisteri i llicenciada amb grau en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona. Professora del Departament de Filologia i Cultures Europees i de la Universitat Jaume I, i catedràtica de llengua catalana i literatura a l’Institut Manuel Sales i Ferré, d’Ulldecona, l’autora ha estat guardonada, entre altres reconeixements, amb la Beca Francesc de Borja Moll de Dialectologia (2024), de l’Institut d’Estudis Catalans.

Aroa Rovira presenta “Sopa d’ungles”, una història intensa i inquietant dins del llibre ‘Nou contes nous’

A “Sopa d’ungles”, relat que s’inclou en el llibre *Nou contes nous*, Aroa Rovira Roig construeix una història intensa i inquietant centrada en una dona atrapada en una vida domèstica buida i opressiva. La protagonista viu immersa en una rutina asfixiant, feta de silencis, gestos mecànics i una profunda desconexió emocional i social.

L’única esclatxa de desig i vitalitat apareix en la seua mirada cap a la veïna, que desperta una sexualitat latent i reprimida. Aquest desig es canalitza a través de l’autoplaer, convertit en refugi íntim davant la frustració i la solitud. El cos esdevé així l’únic espai on encara pot exercir control i sentir-se viva.

Paral·lelament, la preparació d’una sopa pobra i sense gust simbolitza el buit de la seua existència. En aquest context, un gest insignificant —una ungla trencada— desencadena un acte carregat de significat: decideix incorporar les seues pròpies ungles al menjar. Aquest gest grotesc es converteix en una venjança silenciosa i en una forma d’afirmació dins una realitat que la nega.

La ràbia continguda troba així una sortida perversa que altera l’ordre quotidià: sense alliberar-se obertament, la protagonista transforma la submissió en una resistència latent. El conte retrata amb cruesa l’aïllament, la frustració i la set de revenja, mostrant com, en els petits gestos, pot emergir una forma mínima però poderosa d’alliberament.

Aquesta mirada íntima i punyent dialoga amb el marc col·lectiu en què s’inscriu el relat. Dins la replega *Nou contes nous*, la història no sols manté la seua singularitat, sinó que es veu enriquida pel conjunt de veus que l’acompanyen. Tal com s’apunta al mateix llibre, “l’escriptura, tot i néixer sovint d’un impuls íntim i solitari, creix quan es comparteix, es llegeix i es reescriu en comunitat.”

D’aquesta manera, el llibre esdevé més que una suma de contes: és la mostra d’un procés creatiu compartit, en què cada mirada singular contribueix a construir un univers plural.

‘Els deportats d’Alcanar als camps nazis’: Joan Baptista Beltran recupera i dignifica la memòria dels cinc canareus que van sofrir la barbàrie

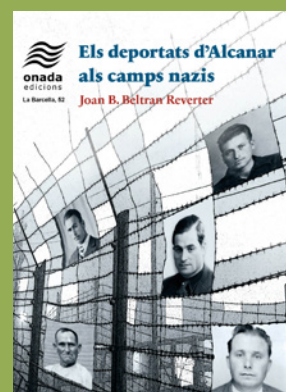
Entre els mesos de gener i febrer del 1939, milers d’espanyols i de catalans —població civil i militar— van travessar la frontera francesa fugint de l’exèrcit franquista i de la repressió del nou règim. Un èxode de refugiats carregat de dramatisme, dolor i temor per un futur del tot incert.

Molts d’aquests refugiats decidiren de retornar als seus pobles d’origen, altres restaren a França corrent diversa sort: formant part de les militaritzades companyies de treballadors estrangers, de la Legió Estrangera o dels regiments de marxa de voluntaris estrangers. Hi hagueren refugiats que s’incorporaren al moviment de la Resistència contra els ocupants alemanys, però amb el començament de la Segona Guerra Mundial vora deu mil republicans acabaren presoners en camps de concentració de l’Alemanya nazi.

Cinc fills d’Alcanar van patir en la seua pell la barbàrie d’aquests camps de concentració. Només tres d’ells sobrevisqueren a aquell infern i pogueren refer les seues vides, entre ells el cas excepcional de l’únic deportat català retornat a l’Estat espanyol per les SS des de Gusen a requeriment de la dictadura franquista.

Tot està recollit i documentat a *Els deportats d’Alcanar als camps nazis*, llibre de Joan Baptista Beltran Reverter que veurà la llum a la primavera de maig. Segons el mateix autor, amb una única finalitat: “Recuperar la seua memòria i retornar-los la dignitat de la qual foren desposseïts en aquells camps de la mort”, explica en referència als cinc deportats canareus. “Per lluitar per la democràcia, la justícia i l’humanisme van patir l’exili i, després, la deportació als camps de concentració nazis. Vull donar-los la veu que mai haurien hagut de perdre”, afegí.

El treball és fruit d’anys d’investigació i s’alimenta tant de documentació històrica —a partir de la recerca feta en el registre civil i en el registre parroquial d’Alcanar, i també en arxius francesos i alemanys— com de la informació oral fornida per familiars dels deportats, entrevistats pel mateix Joan B. Beltran.

Joan-Josep Sancho ens esperona a recórrer alguns dels racons més amagats de la seua memòria amb 'Dos pams de saó. Un ruixat de records'

Amb una mirada respectuosa o crítica, de vegades irònica i sempre nostàlgica, amb *Dos pams de saó. Un ruixat de records*, Joan-Josep Sancho i Esteller ofereix textos variats que parlen d'amics, de viatges, de son pare i de sa mare, de la infància i de l'adolescència, de la mili, de passatges escolars, d'anècdotes divertides..., d'alguns dels racons més amagats de la seua memòria. Són històries que desperten la curiositat, que arriben al cor i que ajuden a valorar amb més intensitat les petites coses de cada dia.

Per tal de facilitar al lector una exploració conscient i profitosa, l'autor ha classificat els textos en quatre capítols, que ha batejat amb paraules ben nostres: *espills*, *espurnes*, *plàtera* i *garrames*. Mots que, com tants d'altres, lluiten per sobreviure a la desmemòria o a la pressió d'altres formes alienes a la nostra parla. L'estima activa pel català és una constant personal en tot allò que fa J. J. Sancho.

El primer capítol inclou textos que es refereixen a persones que alguna volta ens poden servir per a emmirallar-nos-hi. A la segona part es parla de moments que aconviden a la introspecció, a la recerca de la llum. El següent capítol és com una mena de calaix de sastre que conté anècdotes, comentaris sobre viatges i llocs, articles d'opinió... I a la darrera part hi trobareu narracions de diversos passatges autobiogràfics.

Són de destacar les imatges del prestigiós fotògraf Joan Gil Raga, que il·lustren la coberta i el començament de cadascun dels quatre capítols que conté l'obra.

Amb el títol del llibre, Joan-Josep Sancho manifesta el desig que el lector trobe en la lectura dels seus relats un espai de confort, d'identificació o d'inspiració, i que les emocions l'ajuden a assaonar copiosament l'ànima.

'Evan i l'enigma de Galilea': la saga de Lluís Ortega continua amb la seua novel·la més madura i arriscada

Amb *Evan i l'enigma de Galilea*, Lluís Ortega continua la seua saga literària, que ha anat creixent en ambició i profunditat des de *L'amagatall d'Evan* i *Evan i els desconeguts* (adaptació infantil). Aquesta segona novel·la és, sens dubte, la més madura i arriscada, i aconsegueix enganxar tant lectors joves com adults amb una barreja d'intriga, emoció i reflexió, d'una manera tant dura com emotiva.

La novel·la ens presenta un Evan devastat, en un moment vital molt dur, en què la pèrdua i la desesperança gairebé el superen. Enmig d'aquest panorama apareixen unes cartes misterioses signades per Galilea, que fan de motor de la història i obrin un enigma que atrapa del primer moment. Ortega construeix amb habilitat una atmosfera d'inquietud constant, en què cada revelació obri noves incògnites.

Un dels punts forts del llibre és com l'autor combina gèneres: hi ha suspens, romanticisme, tensió trepidant, moments més introspectius, erotisme i, fins i tot, pinzellades d'humor que fan els personatges més humans. Evan és un protagonista molt proper, amb contradiccions i emocions reals, d'aquells amb qui és fàcil connectar. El ritme és àgil, però no superficial, i tot el que passa té pes dins la història.

Publicada per Onada Edicions, la novel·la també destaca pel seu arraiament col·lectiu, amb la participació de diversos col·laboradors d'Alcanar, entre els quals Vanessa Pomada, Lorena Sancho, Ben Dalmau, Joaquim Fibla, Cristian Subirats i Josep Moisès, fet que reforça el seu caràcter coral. A més, el recorregut previ de la saga —especialment el reconeixement d'Evan i els desconeguts per part de l'AFFAC (Associacions Federades de Famílies d'Alumnes de Catalunya) i la seua vinculació amb l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona— reforça el compromís social de l'autor.

En definitiva, *Evan i l'enigma de Galilea* és una història intensa, que enganxa. D'aquelles que no només es lliguen de pressa, sinó que també, quan s'acaben, et fan pensar. Ideal per als amants dels misteris amb càrrega emocional i personatges que se senten de veritat.

Lo Chordi ens posa a la pell d'un animal per a denunciar el maltractament amb "El toro enamorado de la luna"

Lo Chordi és el pseudònim de Jordi Huguet, original de Badalona i establert a Alcanar, però amb una motxilla que inclou països com Anglaterra, els Estats Units i Alemanya. *El toro enamorado de la luna*, obra de ficció amb il·lustracions, pertany a una col·lecció de quatre novel·les de les quals se n'han publicat tres. El seu contingut intenta reflectir una mena de realisme màgic amb un rerefons de denúncia social que té la intenció de sensibilitzar el lector de temes que avui preocupen, com el canvi climàtic o el maltractament dels animals.

El toro enamorado de la luna se centra en aquest últim tema i conta la història de Julián Torres Mejías, l'empresari d'una ramaderia d'antic llinatge que, a causa d'un conjur gitano, renaix al cos d'un vedell. Alfonso, el criador, l'haurà d'adoptar després de ser abandonat per sa mare i li dirà Pizarrín. Sota la protecció d'Alfonso, passarà la seua infància i aprendrà el llenguatge humà, que despertarà la seua curiositat i la seua consciència humana, i entaurarà una estreta relació d'amistat amb Pablito, el fill de Julián, del qual aprendrà davall la lluna i els estels tota la seua cultura. I, a través de l'experiència en el seu nou cos, qüestionarà la pròpia existència i el seu destí, i la naturalesa humana aflorarà malgrat la seua resistència.

L'obra, encara que no inspirada en ell, està molt influïda per l'obra de Federico García Lorca, especialment per *El romancero gitano*, on és més patent el simbolisme i el món lorquí que reflecteix l'ànima d'Andalusia i al qual ha recorregut l'autor a través d'una extensa i profunda documentació. El propòsit final de Lo Chordi és denunciar una pràctica, al seu pensament poc ètica des del punt de vista humà, amb la premissa de posar el lector a la pell d'un animal.

'La mestra de Raquel', un conte per a conèixer les realitats neurodivergents des de l'experiència personal de la Neus Planelles

La mestra de Raquel, de Neus Planelles, és un conte que naix de l'experiència personal de l'autora com a persona autista amb trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat (TDAH), diagnosticat ja en l'edat adulta. A partir d'aquesta vivència, l'autora vol mostrar una realitat sovint poc visible i defensar una educació més justa i comprensiva amb totes les maneres de ser i d'aprendre.

La història està explicada en primera persona per Raquel, una xiqueta que se sent diferent dels altres, sobretot a escala emocional i sensorial. Li molesten els sorolls que percep al seu entorn, la llum i els canvis, i necessita tranquil·litat i ordre per a sentir-se bé. Al principi del conte, es convida el lector a reflexionar sobre frases habituals que poden fer mal, especialment quan no es tenen en compte les necessitats de cada persona.

A escola, Raquel troba suport en la seua mestra, Tania. Ella la tracta amb respecte, li dona temps i li permet d'utilitzar recursos com auriculars o ulleres de sol per a estar més còmoda. A pur de temps, Raquel descobreix que la seua mestra també és com ella, i això la fa sentir compresa i menys sola. Aquesta relació és clau per a que Raquel guanye confiança i tranquil·litat.

La mestra de Raquel té com a objectiu ajudar els xiquets i xiquetes que se senten diferents a entendre's millor i a no sentir-se sols. També vol fer pensar els adults sobre la importància d'escoltar, respectar i no jutjar. No dona respostes tancades, sinó que convida a mirar la diferència amb empatia i a entendre que no hi ha una única manera correcta de ser ni d'aprendre. En aquest conte, Neus Planelles posa en valor l'experiència personal com a font de coneixement i defensa la importància de visibilitzar les realitats neurodivergents dins i fora de l'aula.

‘Una bota, un carro i un matxo’, un conte de Ramon Adell amb origen a les Jornades de la Cultura de l’Aigua

Ramon Adell Chillida, profundament vinculat a la història i la vida cultural d’Alcanar, ha bastit al llarg dels anys una trajectòria literària arraïlada al seu poble. Des del començament, el 1978, publicant poesies al *Butlletí Informatiu Alcanar* gràcies a Jacint Bort, i més tard obres com *Històries i costums d’Alcanar* o *El conte de la granota de la boca grossa*, amb l’ajut del mestre Vicent Matamoros pel que fa a les correccions, la seua escriptura ha estat sempre fidel a la memòria col·lectiva. En aquesta línia, i després de la seua participació recent a la Mostra de Poesia d’Alcanar, presenta *Una bota, un carro i un matxo*, una nova aportació a aquest llegat.

Amb aquest conte, Ramon converteix en literatura infantil un episodi essencial de la memòria col·lectiva d’Alcanar. Es tracta d’un relat delicat, evocador i profundament arraïtat al poble, bellament il·lustrat i editat per l’Ajuntament d’Alcanar i la Diputació de Tarragona. L’obra naix arran de les Primeres Jornades de la Cultura de l’Aigua (2024), en commemoració del centenari del pou de la Verge, primer pou comunitari del municipi. “Vull donar les gràcies al regidor de Cultura, Xavier Barrera, per haver impulsat l’edició d’aquest conte per tal d’obsequiar-lo a l’alumnat d’Alcanar i les Cases”, expressa l’autor.

El conte destaca per la seua capacitat de transmetre, amb un llenguatge planer i proper, la importància de l’aigua com a bé essencial i limitat. A través d’una narració simple però plena de significat, es recuperen escenes de la vida quotidiana d’un poble que depenia de l’aiguader, amb el seu matxo, carro i bota, per a abastir els veïns. Les il·lustracions, amb pintures de Núria Prades i aquarel·les d’Anna M. Ull-demolins, reforcen aquesta dimensió, recreant escenes costumistes amb gran bellesa i detall. El resultat és un conte amb una mirada històrica que es combina amb una clara voluntat pedagògica i que posa en relleu valors com la sostenibilitat, la cura del medi i la responsabilitat col·lectiva.

Tomàs Camacho coordina el llibre de la XVII Mostra Oberta de Poesia d’Alcanar

La Mostra Oberta de Poesia d’Alcanar és un esdeveniment cultural consolidat que promou la poesia i la fa accessible al públic. Es caracteritza per ser un espai obert, participatiu i inclusiu, on conviuen poetes consolidats i veus emergents.

La convocatòria limita les aportacions a tres pàgines de text i/o imatges, que es publiquen al blog i a les xarxes socials. Cada edició (ja en són dèsset) es recull en un llibre coordinat per Tomàs Camacho Molina i finançat per l’Ajuntament d’Alcanar, amb un màxim de trenta autors, i en un suplement elaborat per l’Institut Sòl de Riu, generalment, amb uns deu autors més. Les portades han evolucionat d’Alfredo Gavin Agustí (fins a la desena edició) a artistes locals; enguany, Josep Veà Fibla.

Totes les publicacions es poden descarregar al blog, que l’abril del 2026 tenia 59 seguidors i més de 209.000 visualitzacions. En total, hi han participat més de 200 autors, 27 dels quals d’Alcanar.

El caràcter obert és un tret distintiu: qualsevol persona hi pot participar amb poemes, assistint a la lectura pública o en activitats paral·leles. Això ajuda a democratitzar la poesia i a trencar la percepció d’aquesta com si fos un gènere elitista.

La Mostra també fomenta la cohesió social implicant entitats, centres educatius i el veïnat. El dissabte més proper al 21 de març se celebra una lectura pública amb espais de bescanvi de llibres, sovint combinada amb altres arts com la música o la pintura. La presència d’autors de diversos territoris aporta riquesa lingüística i estilística.

Finalment, destaca la seua funció en la promoció del català, tot mantenint una actitud oberta a altres llengües. En conjunt, és un espai de trobada, creació i intercanvi cultural que situa la poesia al centre de la vida social i que origina el llibre recopilatori coordinat per Tomàs Camacho.

Alcanar impulsa la flama del Correllengua Agermanat

Més de 1.500 quilòmetres dividits en dèsset etapes, una de les quals va fer parada a Alcanar. El 24 d'abril, encara dins de la programació de Sant Jordi, el municipi va rebre la flama del Correllengua Agermanat, un moviment que uneix tots els territoris de parla catalana per a simbolitzar el compromís compartit de mantenir viva la llengua.

Concretament, la flama va arribar a la plaça Major. Ho va fer en bicicleta, portada per Andreu Carapuig, membre de l'organització del Correllengua. Després, la filòloga Amanda Ulldemolins va llegir el manifest del moviment, que pren inspiració en el primer Correllengua, nascut a Mallorca l'any 1995, en la Korrika basca

i en l'esperit de la flama olímpica. Finalment, l'alcalde d'Alcanar, Marc Chavaleira, va prendre la paraula per a remarcar la necessitat de protegir la llengua.

Per a celebrar l'arribada de la flama, l'Ajuntament d'Alcanar, l'organització del Correllengua i els centres educatius del municipi van impulsar diverses activitats educatives i culturals a la mateixa plaça Major. D'una banda, va haver-hi una trobada intergeneracional entre alumnes de l'Escola Joan Baptista Serra i l'Escola Marjal i socis de l'Associació de Gent Gran d'Alcanar, que van formar taules per a parlar sobre temes diversos de la vida quotidiana. D'altra banda, alumnes de l'Institut Sòl de Riu van llegir textos

sobre el català de la nostra zona. Per a acompanyar-ho, es van fer exposicions amb mots de la varietat geogràfica del català que es parla al municipi.

Des d'Alcanar, la flama va sortir cap a Vinaròs per a continuar unint els territoris de parla catalana. **“En nom d'Alcanar, voldria donar les gràcies a totes les persones que fan possible que la flama de la llengua pugui recórrer tots els territoris de parla catalana. A Alcanar som terra de cruïlla i som els indicats per a transportar la flama entre els Països Catalans”**, va expressar l'alcalde per a acomiadar els portadors de la flama ■

La Black Connection Alcanar-Morella referma el compromís per la literatura negra i pel territori

Pràcticament un mes ans de Sant Jordi, Alcanar va consolidar una de les seues grans apostes dins de la programació literària del municipi. El 14 de març, el Teatre Auditori José Antonio Valls va celebrar la segona edició de la Black Connection Alcanar-Morella, una proposta cultural i gastronòmica amb la novel·la negra com a pedra angular.

La jornada va començar amb les converses dedicades als autors i autores de quilòmetre zero, amb la participació de Valentí Miravet, Marta Tena Subirats, Jaume Arasa i Núria Bacardit. A la tarda, la programació va continuar amb la taula literària “Arrels en el passat recent”, amb els escriptors Susana Hernández i Joan Carles Ventura, en una conversa especialment inspirada en la memòria, el context social i la construcció de les històries dins del gènere negre

El gran colofó de la jornada el va posar Alicia Giménez Bartlett, una de les autores més destacades de la novel·la negra contemporània. En la conversa “Alicia en primera persona”, conduïda per Mariola Nos, gestora del Teatre Auditori, l'autora va compartir reflexions sobre la seua trajectòria literària i el seu procés creatiu i va contar diverses anècdotes que van captivar el públic assistent.

Al llarg del dia, d'altra banda, es va poder gaudir de diversos espais gastronòmics oferts per establiments de proximitat. A més, alguns restaurants del municipi es van sumar a la iniciativa oferint durant el cap de setmana el Menú Black, cosa que va ampliar la proposta gastroliterària més enllà de l'Auditori.

Alcanar acull el futur del futbol internacional com a seu de l'ITE i triomfa amb el sub-9 de l'AEFA

El futur es va obrir pas a l'Estadi Municipal de la Fanecada els dies 3, 4 i 5 d'abril. En un cap de setmana de gran activitat, Alcanar va exercir com una de les tretze seus de l'International Terres de l'Ebre Tournament (ITE), torneig de futbol base amb 164 equips i 388 partits al llarg dels tres dies de competició. Per les instal·lacions esportives hi van desfilar jugadors i jugadores del planter del Barça, de l'Everton, del Llevant, del Saragossa o del Gimnàstic de Tarragona. Les estrelles del demà.

“Per la Fanecada hi van passar jugadors i jugadores dels quals en sentirem a parlar. Ser seu d'un esdeveniment així

apropa l'esport i els bons hàbits a tota la població i ofereix oportunitats úniques per a gaudir d'equips internacionals. Volem felicitar l'ITE per una edició brillant”, valora el regidor d'Esports de l'Ajuntament d'Alcanar, Àxel Sorolla.

Més enllà dels grans noms internacionals, el futbol local també va excel·lir. Per primera vegada a la història, un equip canareu va aconseguir guanyar en una de les categories del torneig. Va ser el masculí sub-9 de l'Escola de Futbol Base Alcanar (AEFA), que es va endur tots els premis possibles, amb Joan Forcadell com a jugador més valuós (MVP).

Alcanar, a més a més, també va ressaltar des de dins de l'organització, amb molts de tècnics locals presents i Jan Esteller com a director del torneig, que ja suma divuit edicions. **“L'experiència i la valoració d'esta edició no pot ser més positiva. Estic orgullós de portar futbol internacional al meu poble. És el principi de moltes altres edicions”,** celebra Esteller ■

L'esport local brilla per tot el mapa

De Guadalajara o Arganda del Rey (Madrid) a Eindhoven (Països Baixos). Al llarg dels mesos de març i abril, l'esport canareu ha excel·lit d'allò més i a diferents indrets del mapa.

Els primers a penjar-se medalles van ser Sergi Geira Sancho i Laia Forcadell Selma, que van acumular sis metalls al Campionat d'Espanya de *wushu* modern. En la competició d'arts marçials, celebrada a Arganda del Rey els dies 7 i 8 de març, Sergi va guanyar tres medalles d'or (Nanquan, Nandao i Nangun) i una d'argent (Sanda). Laia, per la seua banda, se'n va penjar dos d'or (Nanquan i Nangun). Entrenats per Robert Gilabert Cuenca a l'Escola d'Arts Marçials Jaume Sancho, van muntar al podi de totes les seues categories.

Més lluny, a Eindhoven, va triomfar Aris Silaghi, que es va penjar un or als Europeus Tècnics de Twirling, celebrats els dies 11 i 12 d'abril. L'esportista local, que competeix amb el Club Twirling La Ràpita, es va proclamar campió continental en la categoria Artistic Twirl Sènior Masculí de nivell elit.

Als Europeus també hi van participar tres representants del Club Twirling Alcanar. Edith Soler va acabar al top-10 de la categoria Artistic Twirl Sènior de nivell A. Noemí Pell, en la categoria Solo Twirl Sènior B, va ser catorzena. Finalment, Nicole Vilallonga va ser quinta en Dos Bastons Júnior de nivell B.

A l'últim, tornant a la Península, Alcanar va tindre representants als Campionats d'Espanya de Grups Xou i Quartets de patinat-

ge artístic, celebrats els dies 28 i 29 de març a Guadalajara. D'una banda, hi va competir el Quartet Fusion, format per components del Club Patí Alcanar i l'Azaela Castelló, amb Mar Fibla com a representant local. A més, també hi va competir Alba Fibla, com a membre del Club Egara, de Terrassa ■

Recuperem receptes

Faves viudes

Ingredients

- Ceba dolça o normal (a elegir)
- Alls tendres
- Faves tendres i borratxets (les faves més tendres, amb la pell inclosa)
- Carxofa
- Herba-sana i menta
- Oli
- Pebre roig d'Alcanar
- Ou dur
- Aigua
- Sal

Per Rosa Samper la Bunyoles

Elaboració

- Posem oli a una cassola i hi afegim la ceba i els alls tendres.
- Ho escalfem per a estovar-ho una mica i hi afegim aigua.
- Quan comença a bullir l'aigua, hi tirem les faves i les carxofes (han de quedar colgades amb l'aigua que hi hem posat; al final, han de ser sucoses, però no caldoses).
- Ho rectifiquem de sal i ho tapem.
- Ho deixem coure a foc lent.
- Al cap de 20 minuts, hi afegim la menta, l'herba-sana i el pebre roig.
- Ho tapem i ho deixem coure fins que les faves estiguen blanques.
- A part, bullim un ou dur i el tallem a quarts.
- A l'últim, ho emplatem tot junt.

Història local de la recepta

Les faves viudes són una recepta típica dels anys 50 i 60. Es feia tant per Setmana Santa com durant la resta de l'any. El nom fa referència al fet que no estiguen acompanyades per cap aliment de tall, ni carn ni peix. Avui dia, és habitual fer les faves amb botifarres, cansalada, etc., però, en aquella època, a la majoria de les cases, de tot això no n'hi havia un sacre. Es cuinava amb el que hi havia al tros o a l'hort. Per això es feien servir carxofes i alls. L'ou, en aquest sentit, es posava per a aportar la proteïna que faltava a la recepta. Si en sobrava, era un plat que, l'endemà, es reaprofitava per a fer arròs amb faves. Avui dia, es pot fer la mateixa recepta afegint-hi carn o peix, però llavors es feia amb el que cadascú tenia.

La Banda de Cornetes i Timbals d'Alcanar torna amb més força que mai

Van sonar com feia temps que no ho feien. Pràcticament com mai. La passada Setmana Santa, la Banda de Cornetes i Timbals d'Alcanar va formar amb més de 35 músics, un gran èxit després d'anys de silenci. **“Per a arribar a esta situació, hem hagut de superar molts de problemes i treballar molt. Ara, volem continuar en esta direcció per a recuperar tot allò que hem perdut”**, celebren i expliquen Maxi Molina, Miquel Reverté “Kamo” i Joan Ortega, peces fonamentals en la nova vida de la formació.

La resurrecció va començar fa una mica més d'un any. De llavors ençà, la faena ha estat intensa. Després d'algunes

reunions per a reconduir la situació de la Banda, van començar dies de telefonades per a recuperar gent que ja havia tocat ans, per a aconseguir material, per a començar a assajar... **“En tot este procés, en l'àmbit més de gestió, mos ha ajudat molt [José A. Sancho] Sales. També estem molt agraïts a l'Ajuntament, que mos ha donat molt de suport”**, agraeixen.

L'esforç va donar el seu fruit, tot i els nervis finals. **“L'últim assaig ans de Setmana Santa va ser un desastre, però un desastre. A la nit, jo vaig vomitar i tot”**, confessa Joan, que mira amb satisfacció el progrés, com els seus companys. **“A to-**

tes les actuacions, hem anat millorant. Quan vam agafar la responsabilitat d'intentar recuperar la Banda, volíem que fos per a fer alguna cosa en condicions, i ha sortit”, s'hi suma Molina.

Més enllà de la Setmana Santa d'Alcanar, la formació també va participar en la XIX Trobada de Bombos i Tambors de Vinaròs. Ara ja han rebut propostes d'altres poblacions per a futures actuacions. En l'àmbit local, a més a més, els integrants de la Banda van ser fonamentals per a recuperar els armats, coneguts popularment com a “malar-mats”, que també van tornar a desfilar la passada Setmana Santa ■

El semàfor

Vols denunciar una actitud incívica o posar en valor una bona conducta ciutadana? Envia'ns la fotografia amb el teu nom al telèfon 696438188 o al correu electrònic comunicacions@alcanar.cat Gràcies!

L'arribada dels patinets elèctrics al dia a dia de la ciutadania porta avantatges, però també noves responsabilitats. Un mal ús d'aquests vehicles de mobilitat personal pot portar a situacions perilloses per a usuaris, conductors d'altres vehicles i vianants.

Els últims mesos, precisament, han arribat queixes a l'Ajuntament d'Alcanar per un ús irresponsable dels patinets elèctrics. Per això, el consistori ha començat la campanya “Mou-te bé, mou-te amb seguretat!”, per a conscienciar i informar sobre aquesta nova realitat i sobre la nova legislació que, des del gener, regula l'ús dels patinets elèctrics.

El dia 21 de març, Alcanar va celebrar amb gran èxit la seua primera Ecocursa, una activitat que consisteix a arreplegar residus per equips amb l'objectiu individual i col·lectiu d'arreplegar-ne el màxim possible de quilos.

La iniciativa va reunir uns setanta participants i es van netejar 350 kg de residus. L'activitat va ser organitzada per Barça Activa't i va tenir el suport de la Fundació Barça, l'Ajuntament d'Alcanar, la Diputació de Tarragona i la Fundació Diagrama, a més de la col·laboració de Take Action Delta.

Efectes de les ventades del 1952 a una sort del terme municipal d'Alcanar.

Les ventades del mestral

Ja ho diu la dita: "Lo vent de mestral quan bufa fa mal". I això ho sabem molt bé la gent d'Alcanar i altres pobles de les nostres contrades.

En estos mesos que ha bufat el vent de mestral, és del tot adient recordar aquella forta ventada que va patir Alcanar els dies 7 (divendres) i 8 (dissabte) de novembre de 1952. Tot just ara fa 73 anys.

Els registres d'aquells dies, realitzats

per l'Observatori de l'Ebre i als quals hem tingut accés, confirmen la violència del vent:

- 7.11.1952 - Ratxa màxima: 28 m/s, que corresponen a 100,8 km/h.

- 8.11.1952 - Ratxa màxima: 27 m/s, que són 97,2 km/h.

En el butlletí de l'Observatori del 1952 van explicar: "El temporal de viento iniciado el día 30 del pasado octubre continúa durante los primeros días del mes,

alcanzando el día 7 particular violencia en algunas zonas próximas al Observatorio, especialmente en Camarles, Santa Cándida y otras partidas ribereñas, en donde produce grandes destrozos en el arbolado y edificaciones".

Alcanar no en restaria exclòs. El fort vent va provocar destrosses importants a l'agricultura canareva. Tant fou així que l'Ajuntament d'Alcanar, aleshores presidit per Juan Segarra Reverter, va dirigir un escrit al governador civil de la província en què li demanava ajuda econòmica per a fer front als danys ocasionats per la forta ventada. "Que durante los días 7 y 8 del mes en curso esta localidad y término municipal fue azotada por fortísimo viento huracanado que causó a su paso, palmo a palmo, los mayores destrozos que jamás conociera nuestra comarca", donava a conèixer l'alcalde a la màxima autoritat provincial.

No tan sols foren afectats els garrofers i les oliveres: "Los olivos y algarrobos, fuente agrícola principal de la riqueza de este término, fueron azotados de tal modo que, los menos, sufrieron el desgajamiento de sus ramas dejándolos por la mitad de lo que eran y, otros, menos fuertes o más perjudicados, arrancados con raíces". Els tarongers també es van veure afectats. "Los agrios, en sus múltiples variedades, con sus frutos a medio sazonar, aparecieron alfombrados de naranjas y mandarinas, alfombra calculada, nada menos, que en cuatrocientos vagones de fruto...", escriví el llavors alcalde del municipi.

En vista de l'informe de l'alcaldia d'Alcanar i del document gràfic de les destrosses ocasionades pel temporal de vent "huracanado" (que s'inclou en aquestes pàgines), podem entendre la repercussió, no tan sols econòmica, que aquella ventada va tenir al poble d'Alcanar.

Ara, 73 anys passats, encara que el mestral mai no deixarà de bufar -flux o fort-, cal fer esment i memòria d'aquella ventada.

Joan B. Beltran Reverter

Caramelles 1992: una vella celebració de la Rondalla Verge del Remei amb un nou impuls

Durant un període molt curt, la Rondalla Verge del Remei va cantar caramelles per Setmana Santa. **“Va ser durant tres o quatre anys”**, intenta afinar Josep Garriga Sancho, Pepe, part fonamental de la formació des de la primera dels 60. Un d'aquests anys va ser el 1992, tal com recull l'arxiu audiovisual de Quique Queralta. El vídeo, que es pot visualitzar escanejant el QR d'aquesta pàgina, mostra la rondalla local passejant i cantant pel municipi, amb una cistella lligada a un pal per a arregar queviures dels balcons i els seus membres vestits amb barretina, característica d'una celebració de gran tradició catalana, però poc arraïlada per Alcanar i la volta.

“Les caramelles són una manifestació de goig i d'alegria que es duu a terme a molts de pobles de Catalunya el Diumenge de Pasqua”, resumeix Pepe per als menys familiaritzats amb el terme. Concretament, les caramelles és el nom que reben les cançons populars que es canten per a l'ocasió, amb la bona nova de la resurrecció de Jesús com a motiu. A Alcanar, han sonat en diverses ocasions, però sense continuïtat.

Segons recorda el mateix Josep Garriga d'haver-ho sentit a son pare, ans que ho fes la rondalla, la Banda Municipal de Música d'Alcanar ja havia interpretat caramelles. A l'època, Julio Castell n'era el director. **“Hi havia com una espècie de cor i s'unia a la banda. Per això, Julio té cançons escrites en les quals parla de la unió de músics i cor”**, fa memòria.

A la rondalla, la idea de cantar caramelles va ser present de bon començament, però mai no s'acabava de fer realitat. A l'últim, el mateix Pepe va agafar la iniciativa. **“Vaig recopilar totes les caramelles que vaig poder de casa del tio Julio, que en tenia unes quantes de fetes”**, explica. I així van tornar a sonar caramelles a Alcanar, tot i que per un període breu (al vídeo, sonen La gran festa, La Pasqua ha arribat amb joia i La Lola).

Entre bandúrries i llaüts

Avui hi ha un nou impuls per a recuperar la Rondalla Verge del Remei, que no actua des de les Quinquennals del 2019, i les caramelles. A una mateixa taula estan asseguts, d'una banda, Josep Garriga i José Parra Caballé, també membre històric de la rondalla; de l'altra, mirant el vídeo del 1992, Jordi Sancho Parra, net del segon, i Oriol Reverter Curto, que llavors encara no havien nascut. Ara, són el nou motor de la rondalla.

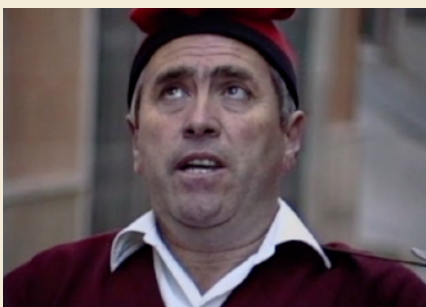
“Los temps han canviat”, repeteix una vegada i una altra José Parra, que aconsella a la nova generació: **“Heu de mirar bé quan i com ho feu. Natros ho fèiem durant quasi tota la nit i no mos va donar com esperàvem de resultat.**

L'últim any que vam sortir a cantar caramelles, vam retirar ans d'hora i tot”.

Jordi, que aprèn a tocar el llaüt, i Oriol, que fa el mateix amb la bandúrria, ho tenen clar. **“Jo sempre ho he vist a casa i em faria molt de goig recuperar-ho. Ja hem reunit gent per a cantar. Ara, lo repte és tornar a la instrumentació que hi havia, amb bandúrries, guitarres, llaüts, percussió...”**, explica el primer, que anima a participar a tothom que tinga els coneixements musicals per a unir-s'hi. **“Són instruments que s'han perdut, que no t'ensenyen a les escoles de música i que, inclús, costa de trobar. Los nostres són relíquies i mo'ls han dixerat generacions anteriors”**, s'uneix el segon.

De moment, tots dos se'n van sortint gràcies al seu bagatge musical (són instrumentistes de vent-metall) i a YouTube. Els temps han canviat, però la rondalla torna a sonar.

Visita l'arxiu de Quique Queralta i veure les Caramelles de la Setmana Santa del 1992 a Alcanar

El primer equip ciclista de Viveros Alcanar amb el seu director, José Alfara "Librado", el 1974. Aquell any, va començar la relació de patrocini entre l'empresa citrícola i l'Agrupació Ciclista Alcanar, fundada el 1973. La unió va durar fins al 2009.

Foto cedida per José Alfara Garriga per al llibre *L'Abans d'Alcanar*, de Joan B. Beltran Reverter i M. Helena Fibla Reverter.

El 18 de setembre de 1964, Alcanar va viure una arribada de la Volta Ciclista a Catalunya. La meta era al carrer de Sunyer cantonada amb el passatge Espanyol. L'organització de la cursa va concedir a l'Ajuntament el premi a la millor organització d'un final d'etapa d'aquella edició. Foto cedida per José Alfara Garriga per al llibre *L'Abans d'Alcanar*, de Joan B. Beltran Reverter i M. Helena Fibla Reverter.